

© CRIST DEL MONTESENYS • Ok, sobre l'ob • 300 x 130 cm • JOSEP LLUÍS ARIMANY • 1994

ELS MOSSENS DEL VALLÈS

DOLF PUIG
ERNEST ZARAGOZA
JOSEP PAUSAS
M. DE LARA
FRANCESC MALGOSA
JOSEP CARDÚS
J. VALLICROSA
FRANCESC CATARINEU
DAN B. MARTÍNEZ
JOAN SAMPER
BLAI BLANQUER
ANTONI FIGUEROLA
ANDRÉS GINÉS
FRANCESC ADELL
JAUME MASVIDAL
JOAN MASÓ
JAUME ABRIL
AQUIM BRUSTENGA
JOAN RODRÍGUEZ
FÉLIX TEJEDOR
JOSEP M. CARULLA
ALBERT TORRENS
DOLF PUIGDOLLERS
JOSEP ALEMANY
SANTIAGO ORDÓÑEZ
DÍDAC FAIG
ERNEST ZARAGOZA
PERE ROIGÉ
JOAN SERRADELL
À DE CASACUBERTA

106

Lo mejor

que te puede pasar

4 años
garantía
Seguridad
PLUS
PEUGEOT

NUEVOS MOTORES

HASTA 105 CV

ARRANQUE
CODIFICADO

AIRE
ACONDICIONADO

ABS

DIRECCION
ASISTIDA

EQUIPO AUDIO

NUEVA GAMA

Lo mejor que te puede pasar. Ser tú quien elige. Entre los nuevos motores de última generación. Hasta 105 CV en gasolina y 58 CV en diesel. Ser tú quien decide: los nuevos volantes de tres brazos; los nuevos colores azules, grises y rojos. Las nuevas tapicerías. El arranque

codificado. La dirección asistida. Y otras múltiples opciones: ABS, llantas de aleación, aire acondicionado, equipo de audio, alarma antirrobo. Tener un coche a la altura de tu personalidad. Lo mejor que te puede pasar. Tener un nuevo 106.

PEUGEOT 106. LO MEJOR QUE TE PUEDE PASAR.

EUTRASA

ctra. de ribes, km. 33 tel. 849 41 00 LES FRANQUESES
c/. torres i bages, 73 tel. 879 27 36 GRANOLLERS
c/. francisc macià, 87 tel. 570 60 46 MOLLET DEL VALLES
SU CONCESIONARIO PEUGEOT

PEUGEOT

LOS CURAS DEL VALLÉS

Otra Navidad: Es la cincuenta y cuatro que conmemora esta Revista con un Extraordinario. En esta ocasión, hemos querido celebrarlo en su auténtica dimensión: la religiosa. No es una perogrullada decirlo. La Navidad se ha convertido en una auténtica orgía del consumo. Tantas luces que se apagan y se encienden, tantos abetos adornados con lazos rojos, tiendas que abren los domingos y papanoeles que se ofrecen a fotografiarse con nuestros hijos. Murmullo de villancicos sin letra, tarjetas visa y ágapes. Todo tan bonito y tan laico.

Si un extraterrestre despedido aterrizara, en estas fechas, en nuestras calles, quedaría maravillado, pero difícilmente descubriría que se estaba festejando el nacimiento del Niño Dios. Moisés, cuando bajó de la montaña con las Tablas de la Ley, quedó horrorizado al ver como los hebreos adoraban al becerro de oro. Ahora lo que se adora es el oro del becerro.

La línea editorial de REVISTA DEL VALLÉS tiene una concepción cristiana de la vida. Nos es un orgullo decirlo, pese a que esta revista no se hace, precisamente, en las sacristías, y más aún: en alguna ocasión las hemos enojado. Por eso —no por haberlos enojado, sino por ser cristianos— hemos queri-

do realizar este Número Extraordinario, dedicado a la Navidad con todos los Rectores del Vallés... Y casi todos aparecen en nuestras páginas. Faltan unos pocos. No los señalamos. Cada cual es muy libre de elegir lo que más le interesa o convenga, y también de equivocarse. Al fin y al cabo, aquí no hay otro interés que el de servir.

Nos hemos acercado a todas las parroquias del Vallés.

Hemos conversado con sus sacerdotes. Queríamos conocerlos y darlos a conocer. Saber cómo piensan, qué aficiones tienen, quiénes son, de donde proceden y, además, hemos hecho una sui generis entrevista colectiva, en la que cada cura ha contestado a una pregunta. El cuestionario es extenso. Preguntas de actualidad y de siempre, porque todas están relacionadas con la Religión y ésta sólo cambia en la apariencia, para poder seguir siendo la misma.

Hay respuestas para todas las preguntas, difíciles adrede: ¿Dónde estaba Dios cuando estalló la guerra en Ruanda? O esta otra malévola: ¿por qué ETA nunca ha asesinado a ningún sacerdote? Hemos preguntado, y han contestado, sobre la infabilidad del Papa, la pérdida de la fe, la existencia de Dios, el matrimonio de los sacerdotes, el demonio en carne y hueso o cómo es el cielo. Si se nota en la juventud la falta de enseñanza religiosa, si perdonan a los compañeros que perdieron la fe y desertaron, y si Franco dió o quitó cosas a la Iglesia; sobre los secretos de la confesión o como superan las tentaciones del mundo...

Y para acabar la explicación de nuestra Portada. Se trata del Cristo del Montseny, de Josep Lluís Arimany. He-

mos decidido que sea esta pintura (óleo sobre tela, 200 x 130) la que abra nuestro trabajo, por tratarse de una primicia que tiene a nuestra comarca como coprotagonista.

Esta es la aportación de REVISTA DEL VALLÉS a esta Navidad. Que pasen unos días felices, en familia.

Roberto GIMÉNEZ

PARRÒQUIA DE SANT ESTEVE - GRANOLLERS

LA UNITAT PASTORAL DEL VALLÈS

Quan es contempla el Vallès, no costa gens d'adonar-se de la unitat natural que configura el Vallès Oriental. Per això, a l'hora de planificar el treball pastoral, quan parlem del Vallès Oriental sabem molt bé a què ens referim. Entorn del cap de comarca que és, indiscutiblement, Granollers i dels pols que configuren els seus extrems, els de Mollet, per una banda, i el de Sant Celoni, per l'altra banda com a influència de la vida del Montseny, el Vallès Oriental té una vida pròpia: amb un tarannà característic per part dels seus habitants, que, malgrat que per a certes activitats, com és el cas per posar un exemple dels estudis superiors, hagin de recórrer a institucions de fora de la comarca, continuen tenint la "seva" vida, el seu nucli relacional més personal, al entorn de les seves pròpies poblacions del Vallès Oriental. I encara hauriem de parlar de com queden influenciats per aquesta vida aquells que, sense ser residents habituals, vénen a viure al Vallès Oriental tots els caps de setmana o hi passen llargues temporades

de l'any.

Pel que fa al treball pastoral, és a dir, a la tasca dels rectors o dels preveres que, amb l'ajut cada vegada més creixent dels laics, presideixen, guien i estimulen la vida cristiana en aquest entorn del nostre bisbat, és té molt clara aquesta situació: la que, des de la geografia, la història i les formes de convivència, dona unitat al Vallès Oriental. D'aquí que, tot tenint present les línies de força que la pastoral diocesana va marcant, mai no es deixa de cercar la millor manera de fer-les incidir d'una manera concreta i específica en aquesta part del Vallès. Són habituals, en aquest sentit, les reunions que, d'una forma regular, duen a terme els Arxiprestos del Vallès Oriental i que, en aquests moments, són els següents: el de Granollers (que cal citar en primer lloc, per la primàcia històrica que li correspon com a antic Deganat), juntament amb el de Caldes i el de Puiggraciós; als quals cal afegir-hi els de Cardedeu i el Montseny, pel costat més oriental, i el de Mollet, per la banda més occidental.

Aquest treball de conjunt dels Arxiprestos, que citem en primer lloc, pel fet que configura el centre de cohesió pastoral d'àmbits més petits (o d'unitats més petites) dins de la unitat global que esmentàvem, és significatiu d'altres tasques que, potenciades des dels Arxiprestats, són dignes de la unitat pastoral que es dona al Vallès Oriental. Per això cal citar, de seguida, el treball, cada vegada més conjunt, que es va fent en el camp de la catequesi o en el de les Colònies d'infants, així com el que es fa en el camp del treball eclesial entre els joves: des del que té les

arrels, de fa anys, en el moviment de la JARC, com en el del potencial d'activitat eclesial juvenil que, entorn de moltes de les nostres Parròquies, s'ha anat creant aquests darrers anys i que és fruit d'una labor continuada en els acords que s'han anat prenent a l'hora de vetllar per uns interessos comuns, per part del grup de consiliaris de joves dels punts més diversos del Vallès Oriental.

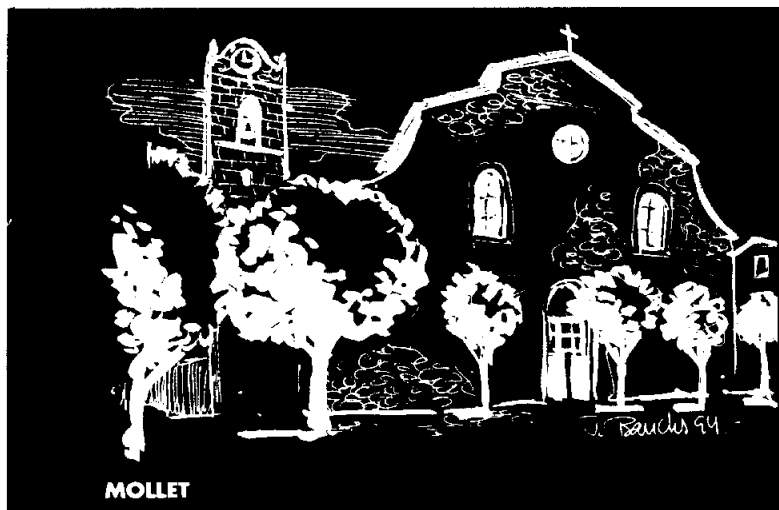
Tot això, certament que és índex de com, eclesialment, es valora en gran manera l'aportació que poden donar els vincles que s'originen entorn de les vivències de la fe a l'hora de sospesar molt positivament la unitat que ja ve donada pels vincles de les relacions humanes entre uns pobles que se senten units per les interrelacions d'una comarca que és rica, per ella mateixa, en personalitat pròpia. Podem ben dir que si, d'una banda, la vida eclesial de cada poble troba una particular cohesió entorn de la seva església parroquial, d'altra banda, cada vegada més es mira que aquesta vida no quedi amagada a sota de cada campanar, sinó que cada campanar fa ressonar la veu de la fraternitat i de la crida a la col·laboració entre Parròquies veïnes i entre pobles que, atesa la xarxa de comunicació creixent que dona la mobilitat actual, se senten cada vegada més pròxims els uns dels altres. La tasca de l'Església, en aquest sentit, és la de col·laborar, en el nostre Vallès Oriental, perquè els vincles que, en totes les relacions socials, es van fent cada vegada més vius entre poblacions d'una mateixa comarca, es vegin alimentats pel testimoni evangèlic que els cristians poden aportar en la construcció de la nostra

societat actual.

Certament que tot això no vol pas dir el menystenir la importància que cal donar —tot potenciant-la— als diversos elements particularitzats que marquen la vida de cada lloc concret: les festes patronals pròpies de cada lloc, les festes majors de cada poble, amb tot el seu ventall d'incidències culturals, o els aplecs entorn de cadascun dels nostres santuaris o de les nostres ermites. Potenciar aquest exponent vital és una acció pastoral que no podem perdre de vista. Però és una acció que, en aquest moment, es troba del tot complementada amb l'acció pròpia d'una projecció més àmplia: la que, des de les unitats dels Arxiprestats i del treball de pastoral de conjunt que en ells s'hi fa, o sovint des de la unitat, que cada vegada es té més present, de tot el Vallès Oriental, orienta l'activitat conjunta de l'atenció pastoral que aquí es va duent a terme. I encara, això es fa mirant de tenir els ulls ben oberts al creixement dels nostres nuclis de població o als viratges que dona la vida en els nostres pobles, cada vegada més influenciats per les formes de convivència i de pensament que afecta la societat dels nostres dies d'una manera general.

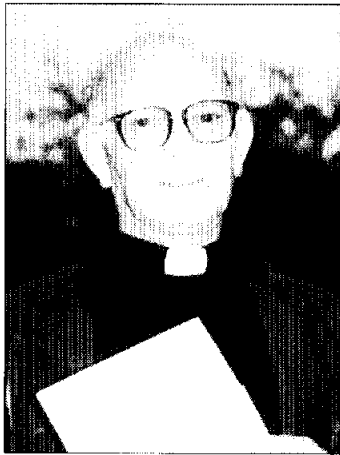
Heus aquí el que es mira de tenir present, tant amb vista a la implantació i al creixement de la vida cristiana en el marc de les poblacions, grans o petites del Vallès Oriental amb vista a la irradiació que ha de tenir aquesta vida en tots els àmbits de veïnatge que han de rebre la seva benèfica influència.

Carles SOLÉ i PERDIGÓ
Bisbe Auxiliar de Barcelona
Demarcació del Vallès

JOSEP PUIG

AIGUAFREDA
Santa Maria

del pregó de la Festa Major d'Hivern. Mn. **Josep Puig**, des de 1978, ha estat però l'encarregat d'acabar els interiors d'un dels temples més característics que té la comarca.

Encara que avui, un quart de segle després, restin coses per fer, les obres religioses tenen el seu temps. Igual que l'apostolat. Mn. **Puig** calcula que el 80% dels veïns d'Aiguafreda és creient. «encara que de creient a practicant hi va un abisme». És

l'efecte de la secularització, que també ha arribat a les poblacions petites. El futur, però, es presenta d'una altra manera.

Les activitats par-roquials que funcionen millor són les adreçades als més joves — els grups de catequesi són nombrosos — i ara la idea és implicar els pares a l'activitat dels seus fills. «*El segle XXI o serà religiós o no serà*», ens diu Mn. **Puig**. L'home, en mig de la crisi de valor, comença de nou cercar Déu.

PERFIL

Mossèn **Josep Puig** va néixer, fa 62 anys, a Manlleu (Osona). La seva vocació es va manifestar arran de la Guerra Civil, quan va viure molt a prop l'execució d'un religiós. «*Vaig voler ser com ell*», ens confessa. Va ingressar molt jove al Seminari de Vic i l'any 1956 va ser ordenat sacerdot. Des d'aleshores, sempre al Bisbat de Vic, ha tingut diferents responsabilitats a les parròquies de Montesquiu, Sant Julià de Vilatorrada, Sant Llorenç Savall, Moia i Borredà. Des de l'any 1978 és rector de la Parròquia de Santa Maria d'Aiguafreda. Home de Lletres, Mossèn **Puig** al llarg de 21 anys ha estat l'encarregat de publicar la revista diocesana dels malalts i és autor d'un devocionari que s'ha convertit en un best-seller de la literatura religiosa en català (16.000 exemplars venuts). Avui, resta a l'espera de poder fer conèixer el seu treball: una història legendària d'Aiguafreda.

La Parròquia de Santa Maria d'Aiguafreda celebra, aquest desembre, els seus 25 anys. Concretament, va ser el 7 de desembre de 1969 quan es dedicà el nou temple. Aquest ha estat un bon motiu perquè Mossèn **Joan Soler**, el rector que va encetar l'obra, després d'anys d'absència, tornés a Aiguafreda i fos el protagonista

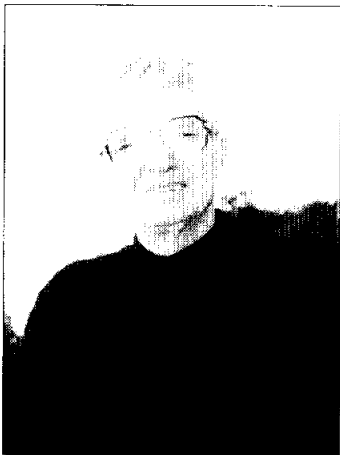
Jordi ABAYÀ

LA INFAL·LIBILITAT DEL PAPA

—«Hi ha molta confusió sobre el tema de si el Papa és infal·lible amb qüestions de fe, des de sempre o des que es va proclamar el segle passat, i molts, també, que parlen de coses que no saben. La infal·libilitat del Papa la va declarar el Concili Vaticà I, que es va dur a terme el 1860, i va molestar molt els protestants. Des d'aleshores, però, només ha parlat ex-càtedra el Papa Pius XII i en una única ocasió. Les Cartes Pastorals que el Papa adreça als creients, per exemple, no entren dins d'aquesta infal·libilitat».

RAIMON IZARD

LA BATLLÒRIA
Santa Maria de l'Esperança

tar la seva germana. La facilitat per la pintura i el dibuix el va portar a estudiar arquitectura, durant quatre anys, abans de dedicar-se de ple a la seva vocació sacerdotal que, de fet, és el que realment l'interessa. El rector de La Batllòria ha redactat alguns llibres dedicats a la catequesi, el darrer *Tu vols que et coneguem, Pare i el qui tu has enviat, Jesucrist*, que és un recull de qüestions del Credo. Els

dibuixos que acompanyen els textos són, també, de **Raimon Izard**. La Parròquia de La Batllòria no li porta massa feina i per això, durant la setmana, viu a Barcelona, on es dedica a la docència de la religió a l'Escola Sant Gregori. Mossèn **Izard** considera que són activitats totalment complementàries i se sent molt a gust tot practicant-les a la vegada. La lectura i l'estudi omplen el seu temps lliure.

PERFIL

Raimon Izard i Badia, va néixer el 3 de gener de 1930, a Sabadell. S'ordenà sacerdot l'any 1952 i arribà a la Parròquia de Santa Maria de l'Esperança, de La Batllòria, el dia de Reis de l'any 1979. Per tant, aviat farà vint-i-un anys, cosa que no hauria de ser, perquè cada cinc anys «ens haurien de canviar, però no hi ha recanvis».

Tot rient, diu que va venir-hi per només quinze dies, a substituir l'anterior rector.

La parròquia que té al seu càrrec és petita, però agradable i conté uns vitralls que li donen vida, tot i que és conscient que encara s'hi han de fer algunes reformes importants. L'església es va construir a partir de l'any 1452 a requeriment del bisbe de Barcelona, **Jaume Giral** (1445-1456) que preveia que seria la d'un hospital de pelegrins. Junt a l'església, (*Esglésies i Ermites del Montseny*) s'hi van construir les cases del carrer Major.

El despatx on fem l'entrevista és petit i modest, però les pintures de paisatges que el mateix **Raimon Izard** pinta, li donen un color especial que reconforta. I és que aquesta és la passió, gens amagada, del rector de La Batllòria. Hi ha indrets, entre d'altres, de la Vall del Tenes i de Castellarçol, on sovint va a visi-

Jordi PURTI

L'ESGLÉSIA I EL MÓN

—«Si l'Església i el món van en direccions oposades, és difícil de dir. Si l'Església fos conservadora, voldria dir que va en contra d'un món de progrés. Aquest és l'aspecte sense ambigüitats del cristianisme. Fins i tot, a Jesús se'l va intentar posar en aquesta dinàmica. Els homes, però, som egoïstes i una mica conservadors. Tots volem guardar la nostra fortuna i que no ens la toquin. Si som de dretes és per misèria humana. L'Evangeli té una etiqueta d'esperança, ja que no estem a favor dels que més tenen, però els homes que prediquem això, som homes. L'Església continua dient coses més grans que ells».

Generalitat de Catalunya

JORNADES INTERNACIONALS DE SERVEIS SOCIALS

**Palau de Congressos de Barcelona
Del 16 al 20 de gener de 1995**

Temari:

**ATENCIÓ SOCIAL A LA INFÀNCIA
ATENCIÓ SOCIAL A PERSONES AMB DISMINUCIÓ
POBRESA I EXCLUSIÓ SOCIAL
ATENCIÓ SOCIAL A LA GENT GRAN
ELS SERVEIS SOCIALS I L'ESTAT DEL BENESTAR A EUROPA**

Conferència inaugural:

"L'estat del benestar i el repte de la solidaritat", pel Molt Honorable Sr. Jordi Pujol, president de la Generalitat de Catalunya.

Conferències plenàries:

"Els serveis socials i l'atenció a la infància a Europa", per Brian Munday, director de l'Institut Europeu de Serveis Socials.

"El panorama de la discapacitat a Europa", per Demetrio Casado, secretari executiu del Real Patronato de Prevención y de Atención a Personas con Minusvalía.

"Perspectiva del futur tecnològic al servei de la societat", per Gabriel Ferraté, president de la Comissió Gestora de la Universitat Oberta de Catalunya.

"Política europea de lluita contra l'exclusió social", per Massimo Cruccioli, president de la European Antipoverty Network.

"Els serveis socials i el benestar social a les grans ciutats", per Luis Rojas Marcos, responsable dels Serveis de Salut Mental de Nova York.

"Polítiques adreçades a la gent gran des de la Unió Europea: perspectives de futur", per Anne Marie Guillemard, catedràtica de Sociologia de la Universitat de la Sorbona, París.

"Present i futur de la gent gran", per José Luis Aranguren, filòsof.

"Reptes futurs dels serveis socials en la construcció de la societat europea del benestar", per Anna M. Guillett, responsable del Comitè Director de Política Social i Família del Consell d'Europa.

Se celebraran diverses taules rodones cada dia, amb la participació d'experts en cada tema. La presentació de les conclusions i la clausura de les Jornades anirà a càrrec de l'Honorable Sr. Antoni Comas, conseller de Benestar Social.

Informació i inscripcions:
Departament de Benestar Social
Pl. Pau Vila, 1 08003 Barcelona

Secretaria d'organització:
Tel. (93) 483 15 14 / 483 15 18
Fax (93) 483 15 02 / 483 11 66

Informació general:
Tel. (93) 900 300 500

**ANIREM
ENDAVANT**

Benestar Social

JOSEP PAUSAS

La tranquil·litat i l'amabilitat són els trets més característics del rector de l'església de Santa Maria de Caldes. És que **Josep Pausas** és d'aquelles persones amb les quals conversar és senzillíssim. Ja fa 7 anys que porta la parròquia de Caldes i des d'aleshores, fins ara, les activitats que s'hi realitzen són més que considera-

Marta VALLERIBERA

bles. Catequesi per a infants, joves i adolescents que es volen confirmar i adults que volen aprofundir en aspectes i temes molt vitals de la fe, grups d'esplai, com el moviment de colònies de la parròquia i tasques de voluntariat. Mossèn **Pausas** destaca sobretot aquests més de trenta voluntaris que «*atenen els avis de la residència de Santa Susan-*

na. També hi ha grups de matrimonis que preparen les parelles que s'han de casar a base d'uns cursos pre-matrimonials».

El rector de Caldes no amaga la seva satisfacció en parlar de tots ells: «*És bonic veure com tant els joves com els adults dediquen una part del seu temps a aquestes activitats, totalment en forma desinteressada*».

JOAN PAU II, PAPA CARISMÀTIC?

—«*Sí, certament: Joan Pau II ha estat un Papa carismàtic. És un home de gran intuïció i molt agosarat en el camp social. Joan Pau II el podríem definir com el catequista itinerant, per tots aquests viatges que ha fet. Els altres Papes quedaven molt reclosos al Vaticà i aquest de seguida es va proposar visitar totes les esglésies locals de les comunitats, no només com a bisbe de Roma, sinó com a bisbe de totes les esglésies. A més, és un líder de la joventut ja que arreu on va hi ha milers de joves concentrats. Joan Pau II ha estat un gran defensor de la pau i un dels Papes que més ha clamat contra el terrorisme, del qual ell mateix en va patir les conseqüències. Potser, el fet de no ser un Papa italià, sinó polonès, ha marcat una mica aquesta diferència de mentalitat*».

CALDES DE MONTBUI

Santa Maria, Santuari del Remei - Sant Sebastià de Montmajor
Santa Eulàlia de Ronçana - Lliçà d'Amunt de Palaudàries

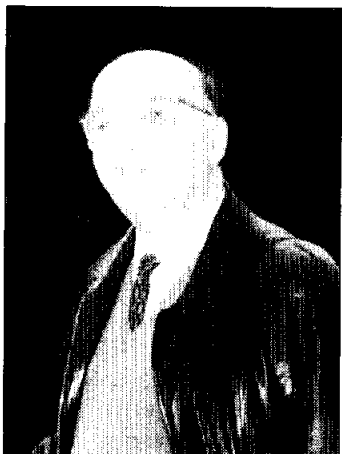
PERFIL

Josep Pausas i Mas va néixer, ara fa 46 anys, a Vilafranca del Penedès, encara que pràcticament tota la seva vida, com a seminarista i com a capellà, ha transcorregut a la comarca del Vallès.

A l'edat de 18 anys, tot just quan va acabar el pre-universitari (COU), va començar la seva trajectòria religiosa, entrant al Seminari de Barcelona.

Des d'aleshores, ha estat a les parròquies de Santa Perpètua de Mogoda, Mollet del Vallès, la Garriga (on el 1972 va ser ordenat capellà), Santa Eulàlia de Ronçana i Lliçà d'Amunt-Paludàries. Actualment, fa més de set anys que porta la rectoria de l'església de Santa Maria de Caldes de Montbui i, juntament amb tres capellans més, s'encarrega del Santuari del Remei, de l'ermita de Sant Sebastià de Montmajor i de les parròquies de Santa Eulàlia de Ronçana i Lliçà d'Amunt.

FRANCESC MALGOSA

Diu que quan era jove era un tarambana. Tant, que a casa seva no es creien que era veritat que es volia fer capellà. La vocació li va venir de cop i no sabia dir massa bé perquè, tot i que **Francesc Malgosa** ho explica d'una manera, molt concreta: «*hi ha una crida que és molt difícil explicar*».

Jordi PURRI

El seu cas era únic a la família, ja que mai no hi havia hagut cap capellà i, ni tant sols, escola, malgrat ser descendent d'una família de fortes conviccions cristianes. Des de fa dos anys, quan es va retirar, viu definitivament en un lloc privilegiat del Montseny, a Mosqueroles, on sent de prop la natura i la tranquil·litat, almenys els dies feiners, és absoluta. Durant la seva trajectòria sacerdotal ha fet de mestre, periodista, és cofundador del setmanari Catalunya Cristiana i n'ha estat el sots-

director durant quinze anys.

També ha escrit dos llibres sota el pseudònim de **Xesc Soliu** i té prop de 400 poesies dintre del calaix. També ha escrit 80 himnes litúrgics en català i alguns altres en castellà, per encàrrecs de Colòmbia i Mèxic. L'església parroquial de Sant Joan de Campins conserva fragments romànics del segle XIII, però l'edificació és dels segles XVIè i XVIIè, amb una façana de darreries del segle passat. El campanar té una alçada d'uns 23 metres.

EL SECRET DE CONFESSIÓ

—«*Sí, el secret de confessió s'ha de portar fins a les últimes conseqüències, fins i tot en cas d'assassinat. És una cosa curiosa, però és així. Cap col·lectiu ha guardat el secret professional, amb la radicalitat absoluta que ho ha fet el clergat arreu del món. Jo no tinc coneixement que cap capellà hagi revelat mai el que una persona ha dit en confessió. Aquest és un compromís que adquirim quan decidim exercir la nostra vocació i, per tant, hem de ser fidels a les normes que marca l'Església*».

CAMPINS

Sant Joan
Sant Martí de Mosqueroles

PERFIL

Francesc Malgosa i Riera, nasqué a Terrassa el 16 d'agost de 1926. S'ordenà el 1951 i començà a exercir a Olesa de Montserrat i després a Sant Josep de Mataró, Sant Miquel del Port, fins arribar al Montnegre, on s'hi estigué durant 31 anys. Aquí va fer escola, va portar el telèfon, l'electricitat i visqué amb cruesa la migració dels veïns de la muntanya cap a les zones més industrialitzades. Quan va arribar al Montnegre hi vivien 260 persones. En marxar només n'hi havien 9.

En tots aquests anys, ha estat vinculat al Moviment Escolta, a l'escola catalanista i reclama que es valori el paper de l'Església durant el franquisme.

L'any 1986 arribà a Mosqueroles i es va fer càrrec de la Parròquia de Sant Martí, de Fogars i de Sant Joan, de Campins. Actualment és l'Arxiprest del Consell.

Mercedes-Benz Clase C.

Por 4.381.000 pts.* es todo suyo.

- ▶ ABS.
- ▶ Airbag conductor.
- ▶ Aire acondicionado.
- ▶ Dirección asistida.
- ▶ Calefacción automática.
- ▶ Elevalunas eléctricos delanteros.
- ▶ Faros antiniebla.
- ▶ Cierre centralizado.
- ▶ Cristales calorífugos.
- ▶ Apoyacabezas traseros.
- ▶ Motor multiválvula, 122 C.V.
- ▶ Espejos retrovisores calefaccionados eléctricos
- ▶ Sistema R.S. en cinturones de seguridad.
- ▶ Barras laterales.
- ▶ Habitáculo indeformable.
- ▶ Antena y altavoces.

*I.V.A e I.M. incluidos.

Mercedes-Benz

MB MOTORS, S.A.

Concesionario Oficial Mercedes-Benz.

Ctra. Granollers - El Masnou, Km. 15,5. Tel.: 879 61 19. 08400 GRANOLLERS.

Camí Ral, 621. Tel.: 757 95 92. 08302 MATARO.

JOSEP M. DE LARA

CÀNOVES
Sant Muç

Després d'haver exercit el sacerdoci a molts i diferents llocs, Mossèn **Josep M. de Lara**, que és per naixença un home de ciutat, ha retrobat a Cànoves «la senzillesa, el silenci i el recolliment de la vida de camp» que va aprendre a estimar des de ben petit durant els anys que va viure a Tona amb la seva família.

Mossèn **de Lara**, rector de la parròquia de Sant Muç, des de fa cinc anys, afirma haver tingut un molt bon acolliment al poble, encara que no s'atreveix a fer cap judici a priori pel que fa a la seva comunitat, perquè «és massa aviat, es tracta d'anar guanyant, de mica en mica, la confiança de la gent, per seguir la pràctica cristiana».

Declara tenir una vida senzilla, centrada en les activitats de la parròquia, com ara la catequesi i l'esplai, que no li deixen gaire temps per distraccions.

Soledad LÓPEZ

Unicament reconeix el seu entusiasme per buscar bolets, malgrat que, tal i com subratlla, cada vegada n'hi ha menys, i ens recomana a tots plegats que anem a visitar el «meravellós *Pessebre Vivent*» de Corbera de Llobregat.

L'església s'aixeca a la dreta de la riera de Vallforners, en un

repeu del Montseny que es troba situat a 346 metres d'altitud i es comunica per la carretera de Sant Llorenç Savall a Llinars i per la que enllaça aquesta carretera amb Cardedeu.

El temple és d'una sola nau. Les voltes són de pedra vista, de palets. Té com a base un temple romànic del segle XIII.

PERFIL

Josep M. de Lara i Camprodon va néixer a Barcelona el 21 de setembre 1927. De la seva infantesa, recorda l'època que va passar a Tona, durant la Guerra Civil, d'on conserva «l'amor i el gust per la vida de poble». Entrà al Seminari Major de Barcelona als 20 anys i fou ordenat sacerdot l'any 54 a Roma. En tornar a Barcelona, inicià els primers passos d'una llarga carrera que el portarà a diverses poblacions de Catalunya: Cerdanyola, Vilafranca del Penedès, l'Església de Sant Ignasi de Loyola a Barcelona, Corbera de Llobregat, La Múnia, Sant Marçal i finalment, Cànoves, població en la qual porta només uns quants anys i que ha començat a conèixer en profunditat.

El dia de la Puríssima celebrà, a Roma, els seus 40 anys de sacerdoci, fet que considera d'una gran transcendència a nivell personal.

DEIXAR ELS HÀBITS

—«Cap dels meus companys ha perdut la fe i cap d'ells ha deixat els hàbits. Sento tristesa pels qui l'hagin perdut. Pel que fa a la segona part de la pregunta, no em sento preparat per fer un judici des de fora, perquè cadascú pot tenir les seves raons. Malgrat tot, s'hauria de distingir l'etapa del seminari, que suposa una preparació i aprenentatge, on la persona pot decidir deixar-ho o tirar endavant. I d'altra banda, el període que s'inicia quan una persona rep l'ordenació. Aquesta última etapa és diferent de la primera, ja que el sacerdot ha adquirit una sèrie de compromisos, com el celibat, i hauria de ser-hi fidel fins al final. De totes maneres, no sóc qui per fer un judici. Cadascú donarà comptes al Senyor de les seves fidelitats i infidelitats».

FRANCESC CATARINEU

CARDEDEU
Santa Maria

Quan mossèn **Francesc Catarineu** va arribar a Cardedeu, com a rector de l'Església de Santa Maria, algú important li va dir: «Aquest poble és un premi». Han passat 9 anys i Mossèn **Catarineu** ha pogut comprovar com aquella afirmació era certa. En paraules de Mossèn **Francesc**, Cardedeu és un premi, per-

Soledad LÓPEZ

què conserva les virtuts pròpies d'un poble on la gent es coneix i això li dona un caire més humà i menys anònim a la seva comunitat. I és un premi també, perquè és una vila oberta a la natura que alhora té grans inquietuds culturals. Declara haver-se sentit estimat arreu on ha estat, però «especialment a Cardedeu», on ha pogut tocar el pols de la gent. Es defineix, amb la senzillesa i bon humor que el caracteritza, com

«un jove de l'edat dels Beatles», que dedica la major part del seu temps a les activitats de la parròquia. Li agrada la música, fugir de tant en tant a la muntanya i retrobar-se, un cop a la setmana, amb la família. Si fessin una piscina a Cardedeu, seria dels primers en apuntar-s'hi, per tornar a practicar la natació. És partidari d'aprofundir en tots aquells valors que ajudin humanitzar la societat.

UNA NOVA EVANGELITZACIÓ

—«És clar que la gent necessita una nova evangelització. És una vergonya que molts nens i joves no tinguin ni idea de la fe cristiana, encara que sigui com a part integrant de la seva cultura. Sense conèixer les nostres arrels cristianes, és impossible entendre la nostra història. Fins ara, se suposava que la nostra societat era oficialment cristiana, però això era una falsa realitat. Faltava una base de coneixement real de la fe que l'Església tampoc no oferia. L'Església s'ha adormit una mica en aquest terreny i el que ha de fer és anunciar Jesucrist i alhora donar fonaments sòlids, perquè els cristians sàpiguen raonar la seva fe i puguin conèixer-la més a fons».

PERFIL

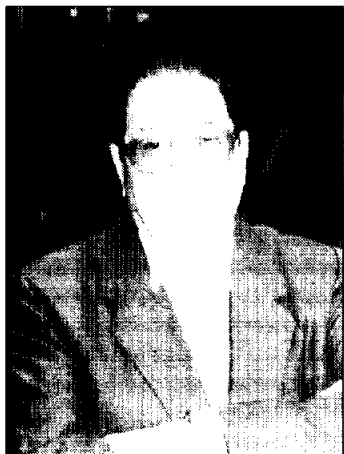
Francesc Catarineu va néixer el 14 de març de 1942 a l'Eixample de Barcelona, on el seu pare treballava com a director d'una fàbrica tèxtil. Infant de la generació de la postguerra, recorda com des de ben petit «ja volia ser capellà i jugava a dir missa».

Als 19 anys, ingressà al seminari a Barcelona i fou ordenat sacerdot a Sant Boi de Llobregat, on tingué la seva primera experiència, amb una comunitat que recorda com a «dura i conflictiva».

Poc després de ser ordenat, el traslladen a Santa Coloma de Gramenet com a vicari, la seva «primera parròquia», on passà 7 anys.

De Santa Coloma marxa a Granollers i finalment s'instal·la a Cardedeu, on serà, per primer cop, rector. La primavera passada celebrà els seus 25 anys de sacerdoci, en companyia dels seus feligresos.

JOSEP ALEMANY

Mossèn Josep Alemany és al capdavant, segurament, d'una de les parròquies més significatives, pel caràcter que ocupa dins el Vallès tota la zona del Montseny, i això es nota, clarament, quan es tracta d'analitzar com porta a terme les seves responsabilitats ja que, en aquest cas, van estretament lligades amb

Dic HOMS

els habitants que hi ha, així com als actes socials, culturals i religiosos que es fan a tots nivells.

Pel que fa a les activitats de les Parròquies de Sant Esteve de la Costa del Montseny, de Fogars, i Santa Susanna del Montseny, dos bells paratges que mai no es cansa de mirar, diu que són molt simples, degut a que gairebé bé no hi ha jovent, tenint en compte que la població no arriba als cent habitants. Les poques activitats que es fan, estan relacionades amb el culte. «Abans que èrem cinc-cents habitants, es feia catequesi, però ara els infants van

a Sant Celoni. La veritat és que no hi ha gaire feina per al capellà, perquè la gent va marxant del poble», diu contrariat i amb resignació Mossèn Alemany.

L'església de Sant Esteve està emplaçada a 640 m. d'altitud, a l'esquerra de la vall de la Torredra en el flanc del Montseny. Segons Pere Comas, es troba documentada l'any 908 en una venda feta al Comte Guifré Borrell, en la qual també es menciona Sant Esteve: «... et S. Stefani protomartiris, et alia ecclesia que vocavit similiter S. Stephani, que est latere Montessigni».

COM ÉS EL CEL

—«Què com m'imagino el Cel? Miri, em sembla que això resulta una mica difícil de descriure. Es una pregunta alhora fàcil i difícil de respondre. Hem de mirar el que diu Sant Joan a l'Evangelí, quan parla i es refereix a allò que no hem vist mai. El Cel és un regnat de pau, justícia i amor».

FOGARS DE MONTCLÚS

Sant Esteve
Santa Susanna del Montseny

PERFIL

Mn. Josep Alemany va néixer a Sant Sadurní d'Anoia l'any 1924 i és rector de la Costa del Montseny i, per tant, també és l'encarregat de la Parròquia de Santa Susanna, des de fa 18 anys.

Mn. Josep va descobrir la seva vocació a l'edat d'11 anys, però malauradament la guerra civil va estronejar la seva vida espiritual, que no va poder reprendre fins els 17 anys, quan va decidir totalment que volia ser capellà. Al seminari va rebre una sòlida formació en Humanitats, Filosofia i Teologia.

Les seves aficions són llegir, la vida parroquial i cuidar els malalts de l'Hospital de Sant Celoni, població on resideix habitualment.

Després de ser tants anys a la comarca del Vallès, és un gran coneixedor de cadascun dels seus pobles i molt especialment de la zona del Baix Montseny, on porta a terme les seves activitats i on és prou conegut.

FRANCESC ADELL

Corró d'Avall no para de créixer davant els ulls de mossèn Francesc Adell, i ell lamenta que, a mida que creix, vagi tombant l'esquena a l'església del poble, altra hora punt de trobada de petits i grans. Trobar el poble al mapa va ser la primera, però no la darrera dificultat, que el rector de Corró ha hagut d'afrontar.

Elisabeth ACEDO

Partidari de donar un contingut pastoral a la vida social de la comunitat, va aixecar un casal parroquial, amb més bona intenció que no pas mitjans, que ha estat escenari de sessions dobles de cinema, amb NODO inclòs, obres de teatre i cantades de caramelles. Ara, però, li sembla que «tampoc no s'ha d'arribar a fer el pallaso per portar gent a l'església». Ara, de les activitats culturals del casal se n'ocupa

l'Ajuntament. Voltat de quadres pintats a l'oli, retauls i gravats, reconeix que les activitats pròpies de la parròquia no li deixen gaire temps lliure per a les seves aficions: la música i les Belles Arts. La seva església sempre ha estat maca, però mossèn Francesc la preferiria desproveïda— amb aquelles atrotinades cadires de boga amb què la va trobar— que buïda de jovent, com la veu ara els diumenges.

COM RESEM ELS CAPELLANS?

—«Fonamentalment, hi ha dues menes de pregària; la personal, per a la qual és pertinent saber amb qui es parla i fer-ho amb la reverència que correspon, i la comunitària, que és encara més important. D'aquells que resen per ells i diuen que no necessiten esglésies ni capellans, puc dir que més val això que res, però no és així com els evangelis ens ensenyaren a resar. Es tracta d'una activitat personal, però nosaltres hem après com fer-ho. Per això ens correspon ensenyar els altres i vetllar per certa uniformitat de la missa i la pregària. És veritat que, desgraciadament o sortosament, els capellans, som grans i mantenim la línia de la tradició, la de l'Església de sempre».

LES FRANQUESES

Santa Eulàlia de Corró d'Avall

PERFIL

Francesc Adell va viure la seva infantesa en una petita colònia obrera, al voltant d'una fàbrica a Olesa de Montserrat. Tot i la difícil situació durant la guerra civil, el mossèn té un bon record d'aquella època de vida senzilla, però fonamentalment feliç.

Estudià comerç a una acadèmia d'Olesa fins que, ja després de la guerra, va arribar l'hora de començar a treballar. Primer, ho va fer com a pagès, després va treballar a l'oficina de la fàbrica on ho havia fet el seu pare i va estudiar, com a matriculat lliure, a l'Escola Industrial de Terrassa.

La vocació de ser mossèn, una mica tardana, el va portar ingressar al seminari, ja vora els vint anys, i estudiar, en 10 anys, els 13 cursos que li permetrien ser ordenat capellà l'any 1950.

FELIÇ OPEL NOU

Encara no ha vist el millor d'aquest Nadal:
la gamma Opel. Acosti's al seu Concessionari
Opel i miri: Descobrirà una
família plena d'alegria.
Aquest Nadal, feliç Opel nou.

OPEL

DISSABTES TARDA OBERT

AUTOMÒBILS BERTRAN, S.A.

Ctra. Nacional 152, Km. 25,500. Tel. 849 41 33. GRANOLLERS

CONCESSIONARIS OFICIALS OPEL. MILLORS PER EXPERIÈNCIA.

NO BUSQUI MÉS LI OFERIM UN FUTUR MILLOR

- Pisos i locals a La Torreta
- Pisos alt standing, c/. Sant Jaume, amb piscina
- Cases unifamiliars zona residencial Font Verda
- Pisos i locals a Parets del Vallès
- Pisos al centre de Granollers
- Locals comercials en venda o lloguer
- Parcel·les en zona residencial Font Verda
- Places pàrquing al centre

***Bones Festes
Feliç Any 1995***

EXPERIÈNCIA, QUALITAT I SERVEI

VENDA DIRECTA

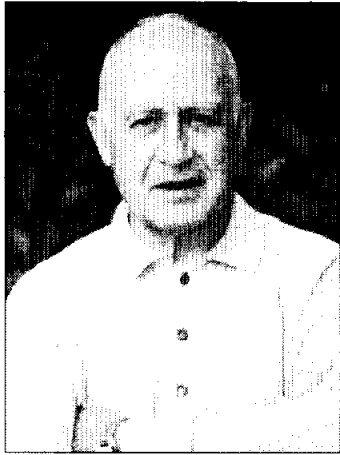

TENIM LA CLAU DEL SEU PIS

"Cases amb caliu"

Per més informació:
Oficines: Carrer Girona, 19 - Tels. 879 40 00 - 879 26 20 - Fax 870 67 48
08400 GRANOLLERS

JOSEP CARDÚS

Estima la terra, —els pagesos amb els que viu a Marata des de fa més de 30 anys ho saben bé— i això es nota quan parla de com és que li agrada tant anar al fons de les coses.

Des de fa unes setmanes, **Cardús** comparteix amb els seus feligresos, «*bona gent*», apunta, la comunió del trasbals que els oca-

Paco MONJA

siona pensar en la possibilitat que el IV Cinturó faci malbé una zona que considera «*de museu, gairebé ja*».

Des de la Parròquia estimula la participació als projectes col·lectius, socials i cristians, ajuda els menuts en la formació, i col·labora perquè el Centre Cultural organitzi unes sessions de música de prestigi.

Cardús ha destacat també per ser també professor de l'Institut

de Granollers i de l'escola Sant Jordi de la Roca i per haver participat, com a redactor, a **Granollers, Comunitat Cristiana. Cardús**, que es lleva diàriament a 2/4 de 6 del matí, defuig la televisió i estudia constantment, la història del poble d'Israel, que el fascina. És membre del Centre d'Estudis de l'**Associació Cultural** de Granollers i de la **Fundació Bosch i Cardellach** de Sabadell.

L'UNIVERS I L'EXISTÈNCIA DE DÉU

—«L'existència de Jesús-Déu a la terra, no pot fer-se en paràmetres comparatius i plantejar la qüestió, des del punt de vista del perquè l'Església té poc més de dos mil anys, si l'univers fa milions que funciona. Déu va decidir enviar el seu fill Jesucrist a la terra, quan ho va considerar oportú i quan va creure que era el moment. D'aquí la gran transcendència que ha tingut i té a la història moderna el cristianisme. No hi ha cap contrarietat. Es tracta, només d'entendre, des de la fe, la voluntat de Déu, per tal de situar dins la història, el naixement del seu fill a la terra».

LES FRANQUESES

Santa Coloma de Marata
Sant Mamet de Corró d'Amunt

PERFIL

Josep Cardús i Grau, de 64 anys, és nascut a Terrassa, una població a la qual continua estretament lligat i en la qual té, entre d'altres familiars, el seu germà bessó **Francesc**. La resta de la família estava integrada per un altre germà i els seus pares: **Salvador** (comptable d'una empresa i autor de diferents llibres i treballs d'història i art) i **Rosa**.

Mareat pels fets de la guerra, recorda que estudià al Seminari de Santa Maria, de Montalegre (La Comeria), i al de Barcelona. El 11-07-1954 fou ordenat sacerdot.

Posteriorment, ha passat per Sant Pere de Ribes, Vilanova i la Geltrú (Parròquia de Sant Antoni Abat), les d'Olivella i Jafra, Granollers, i Santa Coloma de Marata, de Les Franqueses, on és des de 1958. Ara en fa 8, que s'ocupa també de la Parròquia de Sant Mamet, de Corró d'Amunt.

JOAN J. VALLICROSA

Com a bon vallesà, mossèn **Vallicrosa** és un enamorat de la comarca i un entusiasta del Pla, a les portes d'on es troba la Parròquia de Santa Maria de Llerona, un temple religiós que ha merescut sempre l'atenció dels pintors.

Aquest sacerdot, dominador nat del bon verb i la paraula exacta, es distingeix per connec-

Paco MONJA

tar ràpidament amb els seus feligresos.

Bon coneixedor del seu ofici, sap en quina distància pot moure's millor, tenint en compte les condicions de les persones que, o bé segueixen la seva forma especial de comunicar la doctrina cristiana, o bé busquen, a través del seu consell, una sortida als seus problemes.

Vallicrosa, un entusiasta de les ciències i de l'observació as-

tronòmica, és un home dotat d'un gran sentit de l'humor, que sap ser crític amb aquelles circumstàncies que ho mereixen, tant dins com fora de l'Església. Bon conversador —considera que «*Granollers ha aconseguit robar-li el cor*»—, apunta que «*un dels meus defectes és que em deixo engatussar per la gent*». Com a sacerdot, considera que «*servir Déu, mai no ha estat un sacrifici. És una joia*».

ELS DIVORCIATS I LA COMUNIÓ

—«Em pregunta si no és cruel apartar als catòlics divorciats del sagrament de la comunió? Miri, l'Església no *aparta* de l'Eucaristia els divorciats. Més bé, són ells els que, segurament sense intentar-ho, i jo sense perjudicarlos, en part s'aparten de la comunió íntegra i total amb la comunitat. Li asseguro que jo, amb l'Església, els acullo amb afecte i els estimo entre els fills de Déu que pateixen. Amb ells, també sofrim. No puc cometre lleugereses, ni ser superficial, davant d'una situació tan complexa, gairebé sempre dolorosa i delicada».

LES FRANQUESES

Santa Maria de Llerona

PERFIL

Joan J. Vallicrosa i Maynou va néixer, fa 66 anys, a Fogars de Montelús, a Can Gensana, on els seus pares, **Jaume** i **Lluïsa**, feien de pagès. Quan tenia 2 anys, la família es traslladà a Sant Celoni, població de la qual serva grans records als voltants del riu Tordera. Als 12, «*obrant*, diu, *d'una forma més intuïtiva que no pas racional*», ingressà intern al Seminari Conciliar de Barcelona. El caràcter religiós que «*sempre vaig tenir la sort de viure al si de la meua família, on cada dia es resava el rosari*» va constituir, afirma sempre, un element fonamental. Fou ordenat sacerdot als 23 anys i, des d'aleshores, ha estat a poblacions com Sabadell, Granollers, Barcelona, l'Ametlla i Llerona, tot ocupant diferents categories eclesiàstiques. Mossèn **Vallicrosa** és director de la revista **Ronçana** i ha publicat, entre d'altres treballs, el llibre **Santa Maria de Llerona, un poble amb arrels**.

SANTA LUCIA SEGUROS

*Un símbolo de tranquilidad
que cubre todos los riesgos*

Agencia en Granollers: c/. Gerona, 27, 1º - Tel. 879 45 81 (tres líneas) - Fax 879 00 61

¡¡TE ESPERAMOS!!

NOCHEBUENA

Día 24: Sábado tarde y noche.

SAN ESTEBAN

Día 26: Lunes tarde.

NAVIDAD

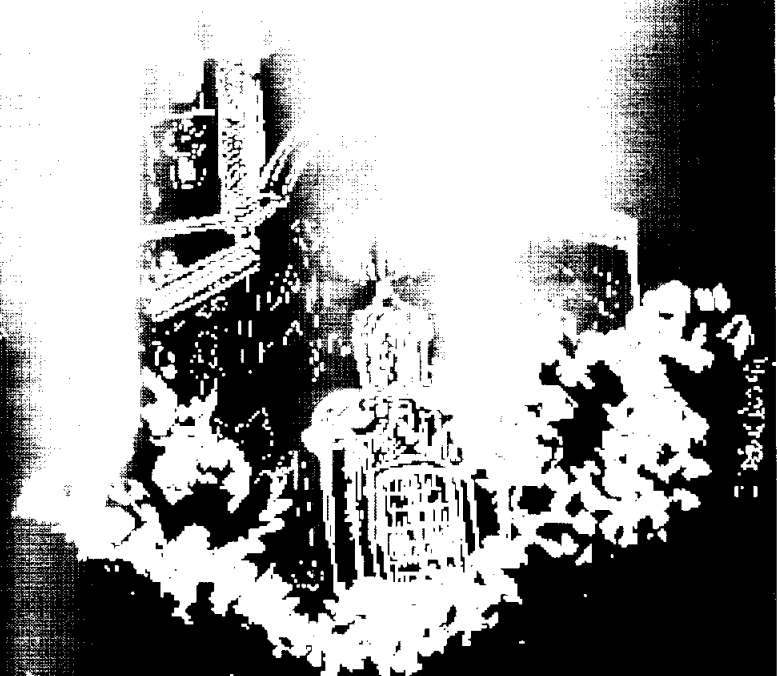
Día 25: Domingo tarde.

FIN DE AÑO

Día 31: Sábado tarde y noche.

SANTA MARIA DE LLERONA - LES FRANQUESES

SANT CELONI

SANTA MARIA DE PALAUTORDERA

RESTAURANT - HOSTAL

CAN PUIG

Urbanització Mil Pins

Ctra. Cànoves, km. 1
Les Franqueses del Vallès

*Us desitja molt Bones Festes
de Nadal i Cap d'Any
i un venturós 1995*

Estem al vostre servei per Nadal, St. Esteve i el dia 1 de Gener

Sopar de Cap d'Any

per començar selecte aperitiu

llagostins, navalles, boques, cargols de mar, muntats de meló amb
pernil ibèric, torrada amb salmó fumat

tot seguit

Llagosta de la Costa Brava al grill, amb dues salses

i després

Filet de vedella amb salsa de fredolies

per arrodonir-ho

postres especials "Cap d'Any"

tot el sopar ben remullat

amb cava Brut Codorniu
aigües minerals
café i "chupito"

més coses

regal obsequi per a tothom,
el raïm de la sort,
bossa de cotilló,
música i... a ballar!

tota la vetllada estarà amenitzada
pel gran disc-jockey "JIMI'S"

i quant flauegin les forces
xocolata amb xurros

Preu: 9.500 ptes. IVA inclòs -

Reserves al tel. 849 24 49

El Racó de Portugal

*Llistes de noces, objectes de regal,
complements per a la llar*

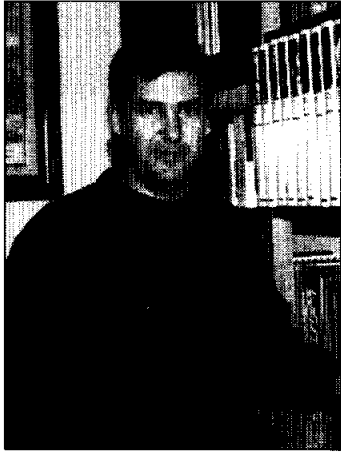
Us desitja unes Bones Festes

I us convida a visitar la gran exposició de
objectes de regal que amb motiu d'aquestes
festes, ha seleccionat per vostés.

Plaça de la Corona, 28
Tel. 879 68 73 - GRANOLLERS

JOAN B. MARTÍNEZ

LA GARRIGA Sant Esteve
BIGUES Sant Pere

La Parròquia de la Garriga té com a rector, des de 1992, mossèn **Joan B. Martínez**, un home de 34 anys que, al seu dia, fou el capellà més jove d'Europa. Des de llavors, l'activitat d'aquest sacerdot s'ha intensificat cada dia més. Tres matins a la setmana imparteix classes de filosofia a la Universitat Ramon Llull de

Núria MONTORO

Barcelona.

Cada tarda fa catequesi a la Garriga i els dijous a Bigues, a més de les misses diàries a ambdues parròquies. Mossèn **Martínez** està content de ser rector de la Garriga perquè «és un poble diferenciat» i explica que, en general, als pobles «la relació amb la gent és més directa», mentre que a Barcelona «és més funcional, al voltant dels sagraments».

Pel que fa a la Parròquia de Bigues, d'on és rector des de l'11 de setembre d'enguany, mossèn **Martínez** manifesta que, en ser un nucli molt dispers, «els problemes d'integració són més forts» i assenyala que es troba a faltar «un moviment d'adults a la parròquia». En aquest sentit, el seu objectiu és «recuperar la comunitat», a Sant Pere de Bigues, treball que realitza en aquests moments.

PERFIL

Joan B. Martínez i Porcel va néixer el 16 d'abril de 1960 a Barcelona, on, juntament amb els seus pares **Francesc** i **Maria José** i els seus set germans, va passar la seva infantesa. El seu caràcter de nen entremaliat, va fer que, als 13 anys, fos expulsat dels Escolapis de Barcelona i entrés a l'Institut Balmes en horari nocturn, mentre que durant el dia treballava, com a ajudant d'òptica, forner i «botones». Va ser, a la nova escola, on va néixer la seva vocació religiosa, que es va fer més ferma durant un pelegrinatge a Santiago.

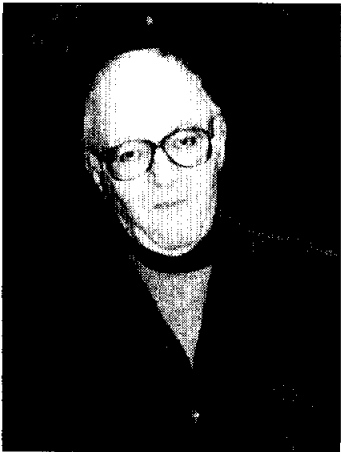
Als 17 anys va ingressar al Seminari de Toledo, on va ser ordenat sacerdot l'any 1983. Després de passar tres anys a Las Hurdes (Cáceres) i dos anys més a Roma, va tornar a Barcelona. Actualment és rector de les parròquies de Bigues i la Garriga i Vice-Degà de la Facultat de Filosofia de la Universitat Ramon Llull de Barcelona.

EL PECAT MÉS CONFESSAT?

—«En principi, els mossens no revellem el secret de confessió, així que la resposta és d'opinió. Per la gent que no ha perdut el costum de confessar-se, els pecats més comuns són els dels Manaments, els rutinaris. Però la gent allunyada de l'Església o practicant que ha tingut algun moment de debilitat, s'acusa d'oblit de Déu, si bé això es formula de formes diferents, relacionant el fet amb una infidelitat o una discussió, però la base és aquest oblit. Aquest adonar-se que falta alguna cosa és molt positiu, perquè és l'arrel del cristianisme i, a més, la seva verbalització és important».

JOAN SAMPER

GRANOLLERS
Nostra Senyora de Fàtima

Als inicis de la Parròquia de Nostra Senyora de Fàtima van ser difícils. El creixement demogràfic de la zona va possibilitar la construcció, el mes de novembre de 1959, de l'edifici central. Des de dos anys abans, però, ja funcionava l'acció parroquial, de forma provisional, en un local particular: «Tot això va començar com si

José Antonio PILAR

fos una missió, no hi havia res de res». **Maria Palau**, que està enterrada al mateix temple, va fer que aquest fos una realitat, mitjançant la seva herència. **Samper** explica que cada dia s'encomana a la Verge de Fàtima i a Maria Palau, la qual «intercedeix des del cel per tots nosaltres». **Joan Samper** que, de no haver estat sacerdot, li hagués agradat ser historiador especialitzat en la Roma Imperial, diu una missa diària, dos els dissabtes i tres els diumenges. A

més de la seva pastoral ordinària, la parròquia organitza un Viacrucis vivent per Setmana Santa i celebra les festes de les Verges del Pilar, Guadalupe i Rocío. A més, també organitza diversos viatges.

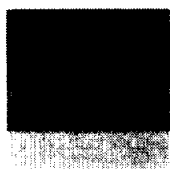
Samper, propietari de bones col·leccions de segells, rosaris de tot el món, clauers, retalls de premsa amb temàtica religiosa i biografies, porta 40 anys a Granollers i rodalies. Això el converteix en el degà dels sacerdots en actiu.

PERFIL

Josep Samper i Ripoll, va néixer el 9 d'agost de 1925, a Barcelona. És el més gran de tres germans. La seva mare, de caràcter extrovertit, volia que fos «torero», però la vocació religiosa va ser més forta. L'any 1942, coincidint amb una missió celebrada a la Ciutat Comtal, va trobar el seu destí. Ingressà al seminari amb 18 anys, tenint molt clar el que volia: ser sacerdot. Va deixar el seu treball (treballava a les oficines d'una empresa italiana de tints d'impremta), la qual cosa suposà un gran disgust per a la seva mare, que va morir uns anys després, abans que mossèn **Samper** cantés missa, el 1954, un any abans del compte, coincidint amb el primer centenari de la definició dogmàtica de la Immaculada Concepció. Amb els seus companys d'ordenació, i en commemoració del seu 40 aniversari com a sacerdot, ha viatjat al Vaticà, on l'ha rebut el Papa en audiència.

CONFERÈNCIA EPISCOPAL CATALANA

—«Si sóc partidari de l'existència d'una Conferència Episcopal Catalana al marge de l'Espanyola? De fet, ja n'hi ha una. I fa el que vol, perquè la Conferència Episcopal Espanyola no li ha posat mai traves. Ningú no troba necessari una Conferència Catalana independent de l'Espanyola, perquè ambdues mantenen una relació de cordialitat. Així, trobo que és innecessària, ja que encara ens separaria més. La Conferència Episcopal Catalana ja existeix, es reuneix periòdicament i té potestat per a legislar».

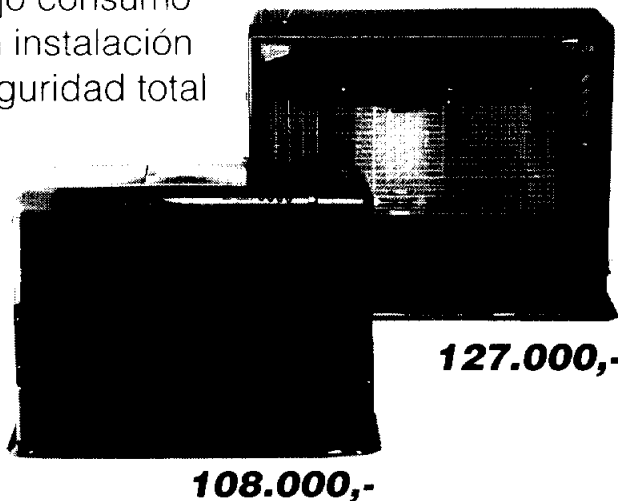
ALUMINIS S.L.
GRANOLLERS

Ctra. de Cardedeu, qm. 0'500
Apartat 193, 08400 GRANOLLERS, Barcelona
Tel. (93) 846 46 88 - Fax (93) 840 15 94

*Desitja als seus
clients i amics
BON NADAL
i un any nou
ple de prosperitat*

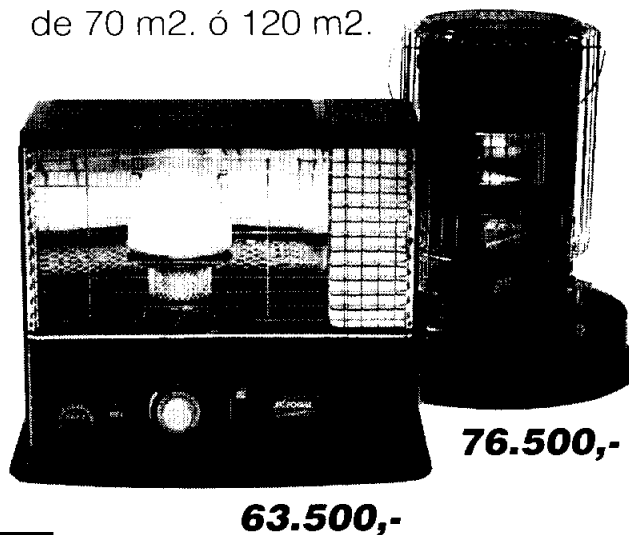
ESTUFAS DE KEROSENO:

- Calor programable
- Calor ràpid
- Bajo consumo
- Sin instalaci3n
- Seguridad total

ESTUFAS DE KEROSENO:

- Calor ràpid e instantàneo
- Sin instalaci3n
- Bajo consumo
- Seguridad total
- Calientan superficies de 70 m2. 3 120 m2.

Maquinària

BOSCH

Plaça de la Corona, 26-27 - Tel. 879 25 52 - GRANOLLERS

BLAI BLANQUER

GRANOLLERS
Sant Esteve

Es el responsable, per capitalitat comarcal, de la Parròquia més important del Vallès Oriental, fet aquest que el preocupà, en un primer moment, quan fou destinat a Granollers procedent de Rubí. **Blai Blanquer**, que s'ha de responsabilitar de la dinamització de tasques tan importants, com les relacionades amb la cateque-

Paco MONJA

si, Càritas i altres que giren entorn el jovent, es caracteritza per ser un home exigent i meticulós, a qui li agrada fer les coses bé. Això el porta a tenir cura, en tot moment, de tot allò que està relacionat amb la millora i condicionament de l'edifici, tasca a la que ve dedicant grans esforços últimament. Els problemes so-

cial derivats de la pobresa, «a Granollers hi ha grans necessitats», i de la condició humana, són aspectes als quals ha de dedicar, cada dia, més temps, i això el porta a estar ocupat gairebé sempre. Intenta també ajudar els més desprotegits, a partir de projectes com el que impulsa la **Fundació Antònia Roura**.

PERFIL

Blai Blanquer i Cutrina, de 59 anys, va néixer a Sabadell, al si d'una família integrada pels seus pares **Josep Maria** (profesional de banca) i **Ramona** que, amb 90 anys, viu amb ell a la Casa Parroquial de l'església, i dos germans més.

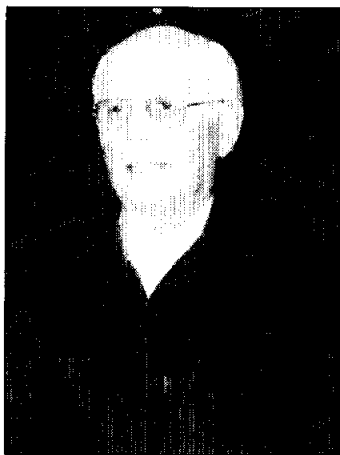
Durant la infantesa passà diferents estades a Sant Feliu de Codines i després d'estudiar als Escolapis entrà, el 1953, al seminari de Barcelona. El 1962 fou ordenat sacerdot a la Parròquia de la Puríssima de la capital del Vallès Occidental. A partir d'aquí, «estic acostumat a obeir», ha passat per la Parròquia de Santa Maria de Caldes de Montbui; per l'Església de Sant Martí, de Sant Celoni; pel Seminari de la Conreria i per la Parròquia de Santa Maria, de Rubí, que fou el seu últim destí, abans de ser traslladat a Granollers l'any 1979, ciutat on es troba molt bé, segons ha dit en repetides ocasions.

EL MATRIMONI I EL DESAMOR

—«Si deu romandre unit el matrimoni que no s'estima o que és infidel? Aquestes persones no constitueixen un col·lectiu homogeni i hi han d'ésser els mateixos interessats els qui vegin quina teràpia els és més indicada. Hi ha parelles que, de fet, han deixat de ser matrimoni, encara que comparteixin el mateix sostre, i hi ha conflictes d'infidelitat o crisi d'estimació que encara tenen remei. Quan s'atravessa el límit de la separació, el camí que ofereix als qui hi accedeixen amb les ferides obertes del seu fracàs, també és difícil i aspre. La medicina preventiva del "temor" de perdre l'altre o de fer-se incapaç d'estimar, encara no ocupa el primer pla que li correspon i queda pendent l'esforç col·lectiu de prestigiar la fidelitat com a indicador i garantia de la qualitat de l'amor conjugal veritable».

ANTONI FIGUEROLA

GRANOLLERS
Sant Julià de Palou
Sant Josep Obrer de Can Bassa

Des que l'any 1978, **Antoni Figuerola** va arribar a Palou, no ha deixat d'interessar-se pels problemes del poble i ha intentat, en la mesura de les seves possibilitats, millorar les deficiències existents a la parròquia. Una de les iniciatives del rector més agraïda, pels habitants del barri de Can Bassa, va ser la seva insistència per

Dolors RASCON

construir una parròquia al barri. Quan encara no existia Sant Josep Obrer, els nois i noies de primera comunió havien de traslladar-se fins a Sant Julià de Palou, per aprendre el catecisme. Aquesta situació es va allargar fins l'any 87 quan, després de buscar insistentment els terrenys adequats, **Figuerola** va aixecar la capella de Can Bassa, sense rebre suport d'enlloc, ni tant sols del Bisbat. Des d'aleshores, el

barri s'ha interessat més per les activitats de la parròquia. Ha aconseguit que la Fiesta del Rocío de Can Bassa, s'hagi convertit en una de les més seguides de tot Granollers, gràcies a la col·laboració de tots els fidels. **Figuerola**, «ennamorat» de la seva vocació religiosa, no considera que la seva tasca sigui enllestida «perquè és trist veure com, cada dia menys, els joves no vénen a missa».

FRANCO I L'ESGLÉSIA

—«...Franco s'aprofità de l'Església. Si durant la República -el 1938 Figuerola s'incorporà a l'exèrcit republicà- no s'hagués perseguit tant l'Església, probablement, el General no hagués guanyat. Catalunya va patir una greu persecució, perquè parlar de guerra no m'agrada, ja que implica poder defensar-se, i nosaltres no vam poder. Durant la guerra civil, es va enderrocar la Parròquia de Sant Esteve i la de Sant Julià de Palou va patir greus danys. Fins l'any passat, no es va poder reconstruir el sostre. S'ha de reconèixer que l'Església també va saber aprofitar-se del règim. Quan Franco va morir, es va confondre catolicisme amb franquisme, aspecte amb el qual no estic d'acord».

PERFIL

Nascut a Reus, el maig de 1919, **Antoni Figuerola i Damunt**, orfe de pare, va ingressar al centre d'acollida de Sant Julià de Vilatorrada, a Vic, quan encara era molt petit.

Després de cinc anys, va tornar a la seva ciutat natal, per exercir d'aprenent d'electricista, durant dos anys.

Això el va convertir en un expert amb els aparells elèctrics i, encara avui, amb 75 anys, reconeix que una de les seves aficions és fer manualitats, relacionades amb aquell ofici que va aprendre de jove. Amant de la música clàssica i religiosa, **Figuerola** ha inculcat als joves de les parròquies de Sant Julià de Palou i Sant Josep Obrer, de Can Bassa, l'interès per aprendre a tocar instruments. Mestre, durant quaranta anys, s'entristeix en veure que el jovent no va a missa, i que ha baixat la pràctica religiosa considerablement durant els últims anys.

ANDRÉS GINÉS

GRANOLLERS
LES FRANQUESES

Santa Maria de Montserrat
Sant Antoni de Pàdua

És el rector de la parròquia de Santa Maria de Montserrat de Granollers i de la capella de Sant Antoni de Pàdua, inaugurada fa poc al barri de Bellavista, de Les Franqueses: «una vella aspiració franciscana, com a punt de referència per a tots els veïns del barri». Des de l'orde religiosa a la qual pertany, intenta «comu-

José Antonio PILAR

nificar a la gent l'alegria de Sant Francesc, transmetre el seu missatge de senzillesa, austeritat, alegria immensa i amor al Senyor». Diu dues misses diàries i els diumenges i festius, sis (malgrat que hi ha dies que no les diu totes ell). Se sent content de la resposta dels seus feligresos: «Ens ajuden molt, no ens podem queixar, tant en relació a les a-

portacions econòmiques, com en la col·laboració de tipus humà». I no pot evitar la satisfacció que li provoca el fet que les seves misses siguin d'allò més participades. Al marge d'activitats pròpies de la parròquia, la comunitat franciscana, present a Granollers desde l'any 1905, realitza d'altres amb col·lectius socials amb problemàtiques concretes.

PERFIL

Nascut a Alba (Teruel), el 30 de novembre de 1932, Andrés Ginés i Lilao va sentir la vocació religiosa sent encara un infant.

De família humil, va deixar els pares i dos germans (un dels quals va morir el mateix any que l'Andrés cantà missa, al 1956), i va arribar a Granollers amb 12 anys, per tal d'ingressar al convent que els franciscans tenen a casa nostra. Aquí va fer el seu noviciat, que recorda «amb una immensa alegria, malgrat la rigidesa del sistema aleshores i les dificultats de la postguerra». Es va ordenar sacerdot a la mateixa capella del seminari. En futbol es declara seguidor del Real Zaragoza i musicalment li agraden Bach i Vivaldi (toca una mica el piano).

També li agrada llegir i escriure: «escriuria un poema a Sant Francesc d'Assís». Creu que el partit polític dels sacerdots és Crist.

ETA I ELS SACERDOTS

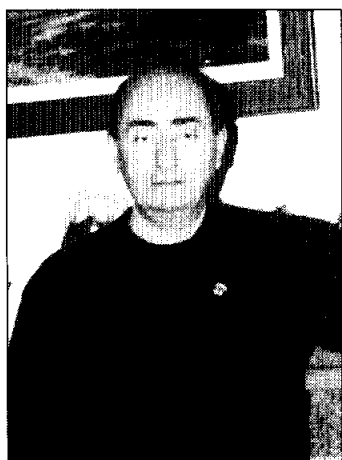
—«Per què ETA no ha assassinat mai cap sacerdot? No ho sé, sincerament. D'alguna forma, l'Església sempre s'ha mostrat a favor de la vida i en contra de tot allò que sigui violència. Els religiosos volem que les coses es facin amb diàleg i sense armes. Estem en contra de tot allò que representi violència. Contestant la pregunta, haig de dir que no sé perquè, afortunadament, ETA no ha assassinat cap sacerdot. ¿L'Església ha fet costar a ETA? Jo crec que no. Sempre hem estat en contra de tot allò que no respecti els drets essencials de l'home. L'Església condemna l'assassinat. Ells sabran perquè no ho han fet, i espero que mai no ho facin. L'Església mai no ha aplaudit els assassinats d'ETA, però sí que els ha condemnat i ha demanat l'acabament de la violència».

SANTA FE DEL MONTSENY

JAUME MASVIDAL

GUALBA
Sant Vicenç

Bona part de la seva trajectòria dedicada a l'Església, **Jaume Masvidal** l'ha passada formant infants i juvenalla, perquè sempre s'hi ha sentit bé. Del 1961 al 1967 exercí la tasca d'educador-formador a la Conreria, feina per la qual va tornà a ser nomenat l'any 1988. El tracte durant anys amb els joves li ha permès

Jordi PURTÍ

conèixer les seves inquietuds i, potser per això, es confessa seguidor de la música dels Beatles, que reconeix que van marcar tota una època, encara que diu que bàsicament li agrada la música clàssica. Degut al seu estat de salut, -pateix una malaltia hereditària que li afecta els músculs- que l'obliga a fer molt repòs, dedica molt de temps a la lectura, en especial la novel·la històrica, tot i que també li agrada

estar al dia de tot, tant a nivell general com des del punt de vista sacerdotal, i per tant ha de llegir moltes revistes especialitzades. La Parròquia de Sant Vicenç es troba documentada des del segle Xè, l'any 984, llavors pertanyent al monastir de Sant Cugat i fou consagrada l'any 1099. Durant el segle XIVè la jurisdicció d'aquell lloc era exercida conjuntament per una família cognominada Gualba.

PERFIL

Jaume Masvidal i Gual, va néixer a Sant Celoni el 22 de juny del 1935. És un alumne del seminari de la primera volada, ja que hi va entrar quan només tenia dotze anys, a Barcelona. S'ordenà capellà el 19 de setembre del 1959, a la parròquia de Sant Vicenç de Sarrià. Va exercir de vicari al Sant Esperit, de Terrassa. Després fou traslladat a Parets del Vallès, i d'aquí a la Conreria. L'any 1969 va fer de rector a la Parròquia d'Argentona i s'hi estigué fins l'any 1988, època en què començà alternar la Conreria amb la parròquia de Gualba. Actualment continua essent el rector Sant Vicenç de Gualba, i alhora porta la catequesi de Sant Celoni. En el cens del 1936, Gualba tenia 771 habitants, la major població que ha tingut mai el municipi. Segons el darrer cens, Gualba, amb una extensió de 23,2 Km² i amb diferents nuclis de població, tenia 629 habitants.

ELS RELIGIOSOS I EL MATRIMONI

—«Dir que penso del matrimoni dels religiosos no és fàcil. Si féssim una enquesta, sortiria que ha de ser opcional a nivell de religiosos secularitzats i, de fet des d'alguns sectors s'està pressionant perquè això sigui així i, en el fons, no és pas dolent perquè vol dir que ens troben a faltar. Però tot plegat és més complex perquè s'ha de mirar des de diversos punts de vista. A nivell de lleis de l'Església té una pràctica secular. La teologia surt de la pràctica de l'Església. El sacerdot, pel sagrament de l'orde sacerdotal, es desposa amb l'Església i aleshores lliura tot el seu ésser a la tasca de construir un regne. L'Església no ho treurà i no és pas una qüestió de **Joan Pau II**».

SANT SADURNÍ - MONTORNÈS

JOAN MASSÓ

LLIÇA DE VALL
Sant Cristòfol

Sants i de la Mare de Déu de Montserrat, també de la població. Mossèn Massó, però, confessa tenir dues grans aficions que practica al seu temps lliure: per una banda, una relacionada amb la seva «vocació», basada en la lectura de llibres d'història de la religió i documents antics; i per una altra, la fotografia i l'electrònica. En relació amb aquesta última, explica que «abans feiam muntatges amb llums i experimentació» però afegeix que amb l'aparició dels xips, «va

perdre l'afició».

L'església de Sant Cristòfol té és gòtica de la fi del segle XVI, amb portal renaixentista, si bé el campanar és anterior. Fou ampliada el 1706.

Com ja és ben conegut una de les característiques més destacada del municipi és la dispersió urbana entre els nuclis de l'església, les Casetes, el pla de Lliça, el veïnat de la Ganiveta i les masies escampades per la serra entre els torrents de Merdanç i de Magarola.

PERFIL

Joan Massó i Cabot va néixer a Mataró ara fa 67 anys, on va viure fins els 16 amb els seus pares Jaume i Mercè i els seus tres germans. L'any 1943, i influït per la seva estreta col·laboració amb la parròquia del seu poble, va ingressar al Seminari de Barcelona.

El 1952 va ser ordenat sacerdot i seguidament va exercir a Mataró, Olesa de Montserrat, a les parròquies de Crist Redemptor i Sant Francesc de Paula, de Barcelona i, finalment, a Lliça de Vall, on porta més de 30 anys com a rector. A més, va ser professor de la Colònia Agrícola de Santa Maria del Vallès i va impartir l'assignatura de religió a l'Institut de Granollers i a les escoles de Lliça.

L'indret ja era poblat en època romana, com ho demostra, segons es diu al llibre editat pel Consell Comarcal sobre el Vallès Oriental, la vila de can Guri.

Joan Massó porta gairebé la meitat de la seva vida com a rector de la Parròquia de Lliça de Vall. Cada dia duu a terme les activitats pròpies d'un capellà, com dir missa, fer visites als malalts i reunir-se amb altres mossens o amb associacions de la població. A més, i de manera eventual, diu missa a les capelles dels Cossos

Núria MONTORO

LA LECTURA DE L'EVANGELI

«Quins capítols de l'Evangelí m'emocionen més? N'hi ha molts. Depèn de l'esperit en què es troba un i de la vivència dels temes litúrgics. Tota la Bíblia té el seu atractiu, però potser influït per la lectura del llibre del Papa Travessant el llinar de l'esperança, destacaria frases com la que l'Àngel diu a la Mare de Déu: «No tinguis por» i els ho repeteix a Sant Josep i a Sant Pere. I és que un mossèn sempre té por, perquè a vegades pots interpretar malament la paraula de Déu i necessites l'Esperit Sant».

JAUME ABRIL

LLINARS
Sta Maria del Prat

Mossèn Jaume Abril és el rector de Santa Maria del Prat de Llinars del Vallès, des de l'any 1982, on arribà i fou presentat als feligresos pel seu antecessor, Mn. Joan Fuster. Des d'aleshores, Mn. Jaume, com se'l coneix al poble, ha aconseguit que s'hagin augmentat les activitats de la parròquia, encara que es lamenta

Pere HOMS

que costa molt arrossegar la gent per a qualsevol mena d'activitats. Especialment en les vinculades a l'església. Abans, fora de la catequesi, ens comenta, no es feia res. Desque va arribar a la vila, fa tocar les campanes que feia temps que no sonaven. El Casal Parroquial era mort i ara acull el cicle anual de teatre amateur. Participa, a més a més, activament en la fraternitat de malalts de la comarca. La seva obra més gran ha estat la construcció de l'edifici per a activitats parroquials «El Delme» i ara ha presentat el projecte per cons-

truir una residència d'Avis a Llinars. També ha estat un dels promotors del petit Cor Parroquial.

La capella de Santa Maria del castell del Far era situada a l'interior del castell, les dues fases que s'hi poden documentar indiquen l'existència d'una primera construcció vers el segle X i una reforma o ampliació cap al segle XIV, segons es recull al llibre *El Vallès Oriental un territori a l'abast* editat pel Consell Comarcal. El temple fou construït el segle XVII, aixecat sobre el mateix lloc on hi havia hagut l'antiga església.

PERFIL

Jaume Abril i Figueras va néixer l'any 1943 a Sant Vicenç de Montalt (Maresme) al si d'una família pagesa i és el més gran de sis germans. Recorda que entrà de petit al seminari, encara que mai no l'havia atret la idea de ser capellà, encara que havia estat escolà major a la seva Parròquia.

Les seves aficions més destacades són l'excursionisme, cantar en una coral, escoltar música polifònica, clàssica i de cantautor.

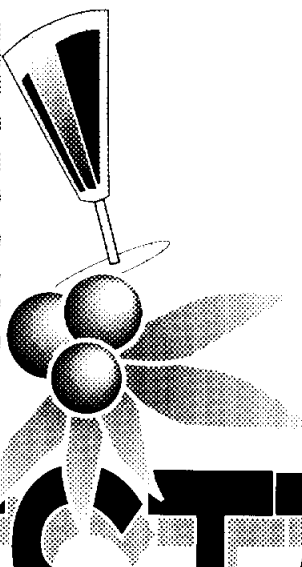
També és amant de conrear l'hort que té la família al Maresme. El que més li ha agradat sempre, però, ens ha confessat, és l'atenció als malalts. A Barcelona, cada diumenge anava al Cottolengo. És lleig parlar de vicis en un sacerdot, però els de mossèn Jaume són fumar un purt al dia i fer quilòmetres amb el cotxe.

COM ÉS EL DIABLE?

«No existeix el diable en forma de carn i ossos, tal com algú ens vol fer creure encara, però sí dintre de les persones. Si parlem del diable com a persona que corre pel poble, no existeix, però quan gaudim fent mal això és fruit del diable. Ens agrada materialitzar les coses i posar cua a algú. Ens agrada dibuixar-lo. Tenim tendència a personalitzar allò que passa negativament a la nostra vida. Si hi ha un mal i les ganes de fer mal, hi ha diable».

MENFIS

vilaiba
st. celoni

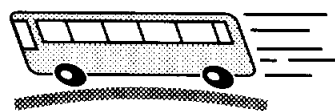
MACROFESTA CAP D'ANY

DISSABTE, 31 DESEMBRE - 12 nit

3 CONSUMICIONS + 12 GO-GO's (nois i noies) + 1000 Kg. de confetti + CANAPÉS DE SALMÓ + BOCATAS DE "JABUGO" + XOCOLATA i XURROS + CAVA BRUT ANNA CODORNIU +...??

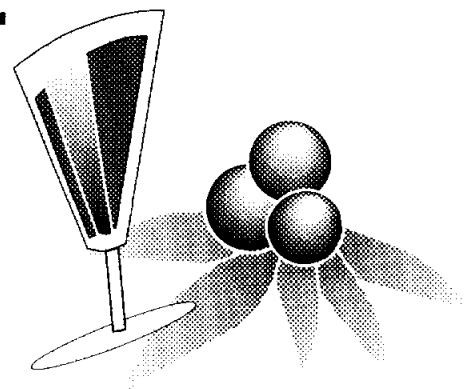
Per major comoditat del 27 al 31 de desembre, pots adquirir les entrades també a:

GRANOLLERS - DIFFERENT DISC • MATARÓ - DISCOS TRACK • CARDEDEU - EL MELINDRO • SANT CELONI - AUTO SANT CELONI (SEAT) • SANTA Mª PALAUTORDERA - GRACE, perruquers • MOLLET - BAR REGINO • PARETS - PIZZERIA JIT • LA GARRIGA - DISCOS L'HEMISFERI - Tel. INFORMACIÓ (93) 841 26 67 - 570 02 47

**DISCO BUS ESPECIAL
NIT DE CAP D'ANY**
PUNTS HABITUALS - 12,45 nit

CODORNIU

ETS DEL BARÇA?

ET SENTS ORGULLÓS del teu Barça? L'estimes? Ja saps que la Fundació del Futbol Club Barcelona és cosa de tots els que ens estimem el Barça? Saps que ser de la Fundació és molt més que lluir una placa amb el nom a l'Estadi? Que, gràcies a la Fundació, el Barça serà sempre nostre, i de ningú més? I si saps tot això, per què no t'has fet encara de la Fundació?

FUNDACIÓ FC BARCELONA
La nostra solució.

TU I TS DEL BARÇA. ET QUEDARAS FORA? TELEFON (93) 227 82 81

patrocina la Fundació FC Barcelona

o a qualsevol oficina de
BANCA CATALANA
Banc del Barça

JOAQUIM BRUSTENGA

MOLLET
Sant Vicenç

GAERCA

Mossèn Joaquim Brustenga ha fet augmentar la presència de la Parròquia a molts dels actes culturals i socials de la vida molletana durant els 3 anys que porta en aquesta població i la seva relació amb l'Ajuntament sembla que ha millorat. El seu treball se centra en la Parròquia de Sant Vicenç: «Hem de pen-

José María ESPAÑOL

sar, ens diu, que es tracta d'una Església mil·lenària». Mossèn Brustenga considera que la participació de la gent és prou bona i, pel que fa a aquest aspecte, se sent satisfet.

Tanmateix, valora positivament la feina que es fa al carrer: «Juntament amb l'Ajuntament i la Sala Fiveller, que és la branca cultural de la Parròquia, hem fundat el Centre d'Estudis. No saltres, apunta, procurem poten-

ciar les relacions, ja que els cristians hem de tenir un esperit de servei vers els ciutadans i hem d'estar allà on se'ns demani». Una altra de les associacions on és present la Parròquia és als Amics dels Voluntaris de la Gent Gran, que intenta ajudar els més desfavorits. La Parròquia de Mollet ha d'afrontar una nova etapa degut al creixement constant que té aquesta població i degut també als nous barris.

PERFIL

Joaquim Brustenga va néixer a Rubí fa 59 anys tot i que de ben petit anà a viure a Barcelona. Als 12 anys començà a estudiar al col·legi de la Conreria. Als 23 anys fou ordenat capellà i designat vicari a Sabadell al barri de Gràcia i, posteriorment, anà a Sant Josep Oriol de Barcelona. Fou membre de l'equip de formadors del Seminari de la Conreria i, el 1969, marxà tres anys a Roma a completar els estudis. Un cop acabats, tornà a Sabadell, a la Parròquia de les Termes, on va ser-hi 9 anys. Després, fou al seu poble natal, Rubí, on romangué durant 3 anys. Posteriorment, fou a la Salut de Badalona durant 12 anys. Des d'ençà fa 3, és a Mollet com a rector de la Parròquia de Sant Vicenç.

Durant aquest temps, ha intentat que la Parròquia visqui intensament les preocupacions de la ciutat i una de les seves aspiracions és que els cristians hi participin.

LA PRÀCTICA RELIGIOSA

—«Hem de ser conscients de quin és el percentatge de creients i a partir d'aquí hem de treballar amb responsabilitat. A Mollet, per exemple, es constata, actualment, la necessitat de comptar amb dues Esglésies més, perquè els locals que hi ha a Plana Lledó i Can Pantiquet (on s'hauria de fer-ne una de més gran i nova) són molts petits. Com ja és conegut hi ha projectat fer-ne una al barri de Can Borrell, tot i que encara no podem fixar un termini per a l'inici de l'obra. Pel que fa a la pràctica religiosa, haig de dir que a Mollet (és clar que sempre ens agradaria tenir més fidels), és prou elevada».

JOAN RODRÍGUEZ

MONTORNÈS
Sant Sadurní

GAERCA

Mossèn Joan Rodríguez ha intentat activar i rejuvenir la Parròquia de Sant Sadurní de Montornès. En la seva tasca ha xocat, però, amb el «desarrelament» de part de la població que ha comportat, en la seva opinió, un alt grau de descristianització. Malgrat això, la llavor sembrada ha arrelat i es mostra orgullós de

Jordi ABAYÀ

les activitats que s'organitzen. Un grup de joves viu ara amb intensitat la seva fe i ho fa al seu estil.

A Missa d'onze, els diumenges, es canta amb guitarra. Es troba també satisfet del grau de voluntariat assolit entre els laics, i això li permet de tirar endavant grups nombrosos de catequesi, trobades de matrimonis, conferències i altres activitats. «Hi ha encara tants joves que no

coneix!»», però, es lamenta Mn. Joan.

El fet és que, passet a passet, la vella rectoria s'ha fet petita per les necessitats de la població i ja té projectes de futur.

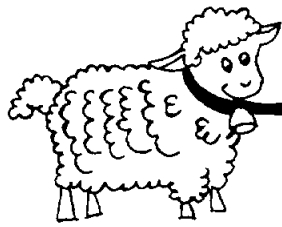
Als propers anys esperen poder construir un Casal Parroquial que servirà, a més a més de fer-hi activitats, per allotjar la Rectoria, un habitatge per a les monges de la població i una guarderia.

PERFIL

Joan Rodríguez i Gómez va néixer a Galícia fa 45 anys. De molt petit, però, es va traslladar a viure a Barcelona, on va estudiar Magisteri. La seva vocació es va manifestar tardana i en una època en que aquestes ja no eren freqüents. La seva promoció (la de 1978) només va estar formada per dos sacerdots. És rector de la Parròquia de Sant Sadurní de Montornès, des de fa 7 anys. Anteriorment, havia estat vicari a l'Hospitalet i Barcelona. Al front d'aquesta Parròquia ha emprès diverses obres de rehabilitació de l'església reconstruïda el 1941, la més notable de les quals ha conclòs aquest desembre amb la recuperació de les campanes destruïdes l'any 1936 i l'electrificació del campanar. El Cardenal Narcís Jubany va ser l'encarregat de beneir les noves campanes de la Parròquia de Sant Sadurní, les quals han rebut els noms de Bòsnia i Ruanda.

L'ENSENYAMENT DE LA RELIGIÓ

—«Si es nota en els joves que abans l'ensenyament de la religió era obligatori i ara no? És un aspecte que destaca en la secularització general. A Montornès hi ha tres col·legis d'EGB i en dos hi ha l'opció que els pares demanin l'ensenyament de l'Església Catòlica. Hi ha un Institut que tenen aquesta opció i un centre de FP que no em consta que la tinguin. Un servidor ha visitat tots els centres i ha intentat que s'ampliï aquesta possibilitat. De la mateixa manera que la tenen uns, la poden tenir els altres».

CORBALÁN

Matalasseria

Fundada al 1876

- **ROBA PER LA LLAR**
(llençols, edredons, fundes nòrdiques, etc.)
 - **ESPECIALITAT EN MATALASSOS I SOMIERS**
 - **ESPECIALITAT EN LLITS ARTICULATS**
 - **MATALASSOS DE LÀTEX**
 - **TOTES MIDES I PRIMERES MARQUES**
- PREUS MOLT INTERESSANTS
PER AQUETS NADALS.**

Us desitjem unes Bones Festes

c/. Nou, 10 - Tel. 879 61 69 - 08400 GRANOLLERS

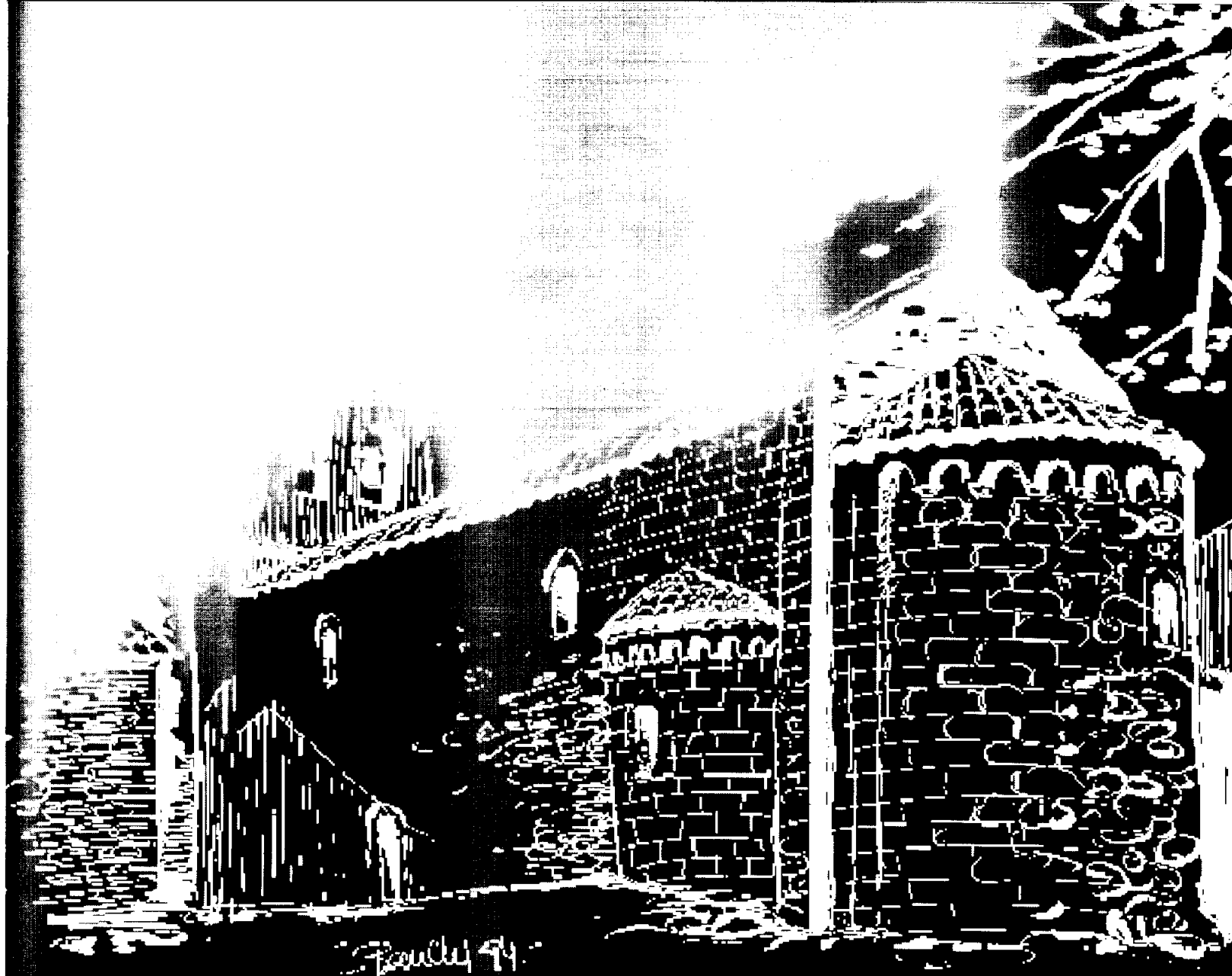

CERÀMIQUES

Jubirana

Bones Festes

c/. Girona, 92 - Tel. 870 08 19 - 08400 GRANOLLERS

Canovelles 94

CANOVELLES

CARDEDEU

GRANOLLERS

 FINCAS COLON

*Bones
Festes
i Felicitat
1995*

**LI OFERIM LA SOLUCIÓ AL SEU PROBLEMA
IMMOBILIARI.**

**SOM PROFESSIONALS,
POSEM A LA SEVA DISPOSICIÓ UNA ÀMPLIA
CARTERA DE SERVEIS.**

- TRASPASOS • TRAMITACIÓ D'HIPOTEQUES
- CEDULA D'HABITABILITAT • ADMINISTRACIÓ DE FINQUES • VALORACIÓ I ASSESSORAMENT
- GESTIÓ IMMOBILIARIA EN GENERAL.

**AVGDA. SANT ESTEVE, 37 1r 2a "Edifici Canaletes"
Tel. 870 87 03 - GRANOLLERS**

 EMINAD

Santa Esperança, 14, 1r
Telèfon 870 36 66
Fax 870 36 04
08400 Granollers (Barcelona)
L'AGÈNCIA IMMOBILIÀRIA

**COMPRES
VENDES
LLOGUERS
TRASPASSOS
VALORACIONS
ASSESSORIES**
de qualsevol tipus d'immobles
**TORRES
PISOS
LOCALS
NAUS
DESPATXOS
SOLARS URBANS
SOLARS INDUSTRIALS
FINQUES
NEGOCIS
PARCEL·LES
CASES, etc.**

 EMINAD
SIMPLIFICA LA GESTIÓ

Avgda. Joan Prim, 39 baixos
08400 GRANOLLERS
Tel. 849 95 88

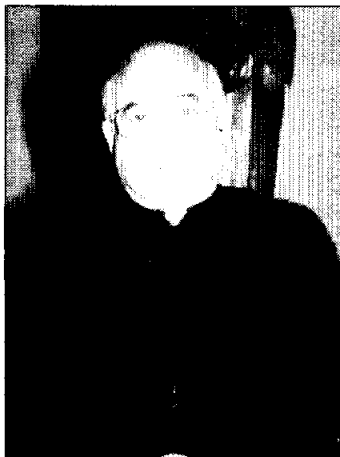

**Assessoria Jurídica
Sobre nueva L.A.U.
Información de 10 a 13.30 h.**

***En estos días de Paz y Amor
deseamos a las personas de
buena voluntad, el calor
de un hogar feliz.***

FÉLIX TEJEDOR

MONTORNÈS
Santa Maria del Carmen

Hoy, apenas una mínima parte de los vecinos acude a los servicios dominicales, aunque la gente se vuela en las calles el día de la procesión de la Patrona, Ntra Sra. del Carmen.

La Hermandad Rociera, que tiene su sede también en la Parroquia, es una de las entidades del barrio de mayor tirón popular.

La tranquilidad de los pueblos toledanos, de donde procede mosén Félix, contrasta con algunos problemas de inseguridad ciudadana del barrio que la pa-

rrroquia también sufre.

Mosén Félix afronta los problemas con resignación y piensa que la doctrina social de la Iglesia es su palanca para penetrar en el corazón del barrio, cuyos problemas tienen origen en el desenraizamiento y también en la desestructuración familiar. «*La actual crisis tiene su origen en que la familia no vive el cristianismo*», dice.

«*La llave solución de todos los problemas tiene un nombre: Jesucristo*», apunta también Mosen Félix Tejedor.

PERFIL

Félix Tejedor, nació hace 49 años en Burgos aunque se crió en el barrio barcelonés de San Andrés, en las Viviendas del Congreso, donde se trasladó de muy pequeño.

Desde los 12 años, dice que quería ser sacerdote, pero hasta los 32 no entró en el Seminario. La causa de ello es que no le dejó su madre.

Finalmente «*tras orar al entonces Beato Escrivà de Balaguer*» le dió permiso. Mientras no hizo realidad su ilusión, trabajó como jefe de contabilidad de una empresa barcelonesa y atendía, como seglar, a los enfermos del Cottolengo. Ingresó en el seminario de Toledo y estuvo al frente de las parroquias de Pulgar, Los Cerralbos y Otero de esta provincia castellana, a lo largo de 16 años.

Por petición propia, fue trasladado a la diócesis de Barcelona.

Mosén Félix Tejedor es desde hace un año el rector de Montornès Norte. En este tiempo ha tenido que familiarizarse con la parroquia que justamente ahora ha cumplido veinte años de existencia. Entonces fue todo el barrio, con Mn. Miquel Coll al frente, el que se encargó de levantarla.

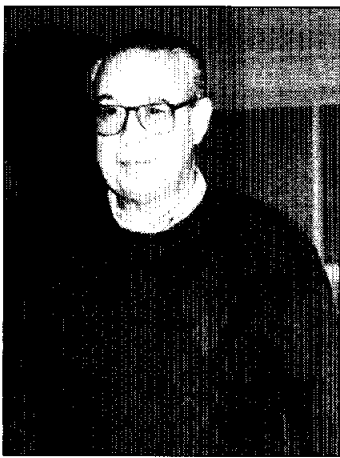
Jordi ABAYÀ

EL SACERDOCIO Y LAS MUJERES

—«*Me pregunta qué opino sobre el veto del sacerdocio a las mujeres? Esta es una cuestión que ha dejado clara el Papa y que se determina también en los Evangelios. Si la Iglesia ha dicho que no, es que no. No puede ser, porque la primera mujer que habría tenido derecho a ser sacerdote hubiera sido la Virgen María. Y Jesucristo no escogió a la Virgen, según sabemos bien, a través de las Sagradas Escrituras. ¿A quien eligió? A varones.*»

JOSEP M. CARULLA

PARETS
Sant Esteve
Sant Jaume

parroquial que ha substituït una antesala de l'església de Sant Esteve, com a lloc de reunió. Aquí es congreguen tres grups de matrimonis «*que es reuneixen per rebre una formació més profunda en la fe*».

També hi ha un grup de Càritas, que fa la campanya de captació d'aliments i joguines per Nadal; tres grups de joves, entre 14 i 25 anys, dirigits per les religioses Teatines del Col·legi Mare

de Déu de Montserrat; i s'hi fa catequesi per preparar els joves per a la primera comunió. A més a més, el consell parroquial organitza la Festa dels 25 anys de matrimoni, que celebra les nocces d'argent de les parelles del municipi.

Segons mossèn Carulla, una pila d'activitats per un municipi «*on la gent, majoritàriament, té fe i compleix com a bons cristians*».

PERFIL

Josep Maria Carulla i Serra, barceloní de 68 anys, és rector de la Parròquia de Parets, des del 1967. Ben jovenet, Carulla va sentir la vocació religiosa, i amb 12 anys va ingressar al seminari.

Al març de 1951, amb 25 anys, va viure «*un dels dies més feliços*» en ser ordenat sacerdot pel bisbe Modrego, a l'Església de Sant Josep Oriol de Barcelona. Abans d'arribar a Parets, on va substituir mossèn Pere Batlle, va recórrer mig Catalunya, des de Sant Feliu de Codines, Sabadell o Barcelona fins a les terres del Penedès. Aquest home sobri, complidor i atrafegat, confessa haver admirat Kubala, si bé «*practicava el bàsquet, ja que aleshores teníem prohibit de jugar a futbol*».

Però, qui més ha influït mossèn Carulla ha estat mossèn Antoni Batlle, fundador consiliari de l'escoltisme a Catalunya.

Parets del Vallès, amb gairebé 12.000 habitants, disposa d'una parròquia amb dos temples: l'església de Sant Esteve, al barri antic, i l'església de Sant Jaume, a l'Eixample. Mossèn Josep M. Carulla, sempre tan atrafegat, té cura de «*servir Déu*» a totes dues. El municipi compta a més, des de juny de 1993, amb un centre

Toni LOPEZ

LA FE, DO DE DÉU

—«*Per què es trenca la fe, si és un do de Déu? En teoria, la fe no es trenca mai, si creiem en Déu Pare, perquè Déu ho ha revelat. La meua fe s'aguanta en Jesucrist, i per tant, la fe manifestada, com a principi, no es pot trencar mai, perquè és la revelació de Jesucrist. A la vida, de dubtes, sempre n'hi ha... per moltes coses. Per part meua, hi ha hagut coses que no surten bé i arribes a pensar en engegar-ho tot a rodar, però aquesta fe et manté en aquests moments difícils, com va ser la mort dels pares, per exemple. El capellà també és humà, i també hi ha fets que el molesten, i pateix disgustos.*»

Restaurant

La Salut de Parets

Salons especials per convencions
d'empresa, casaments i celebracions.
Serveis a la carta i caterings.

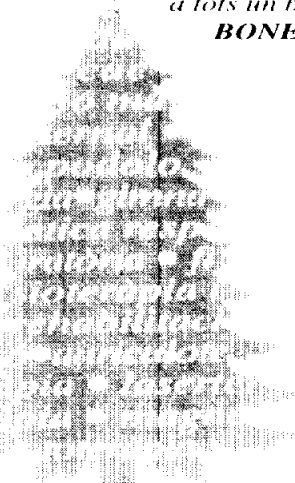
*Desitja a tots els seus clients
i públic en general,
unes molt Bones Festes
i Felix Any 1995*

Direcció J. GUIXÀ
c/. Sant Jaume, 78
08100 PARETS DEL VALLÈS
Tel. 562 03 02

*Amb la confiança
que heu dispensat
als nostres Centres,
hem pogut consolidar
les nostres arrels.*

*Desitjem que la felicitat
us ompli aquest dies,
us perduri i que ens proporcioni
a tots un bon any 1995
BONES FESTES!*

GABINET
RECUPERACIÓ
FUNCIONAL

Passatge Sant Ramon 7, 1r
08470 Sant Celoni

Juan Prim 46-48, 1r
08400 GRANOLLERS

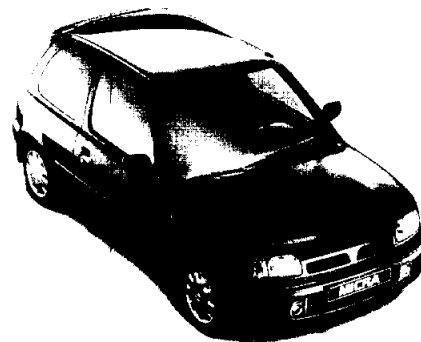
Av. Torredanca, 2-5, 1a Pl.
Polígon Torredanca
08190 Sant Cugat del Vallès

Tu madre, tu padre,
tu profesora, tu tía, tu tío,
tu abuela, tu novia,
tu novia, tu novia...
¿Y ahora qué?

AHORA Tú.

AHORA Micra. desde 1.149.000 ptas.!

Y además recuerda que el Gobierno te
ofrece un descuento de 80.000 ptas. por
tu vehículo de más de 7 años.

NISSAN es una marca registrada de Nissan North America, Inc. Nissan es una marca registrada de Nissan North America, Inc. Nissan es una marca registrada de Nissan North America, Inc.

AUTO GRANOLLERS, S.L.

GAIETÀ DE CASACUBERTA

LA ROCA
Sant Sadurní

moments difícils: L'anterior sacerdot, **Josep Maria Monfort** s'havia jubilat, tot i que una part dels fidels volien que seguís al capdavant de la parròquia. Com a tots els pobles petits, van començar a circular rumors que els dos mossens estaven enfrontats. Però segons **Casacuberta** «mai no existí una mala relació entre nosaltres. Al contrari, Josep Maria encaram ajuda a dir missa».

El principal objectiu de mossèn Tano el dia que hagi de marxar de La Roca, la seva primera

parròquia, és que no es recordi massa la seva figura, sinó el treball de formació d'una gent laica que, amb el pas del temps, va esdevenir una comunitat sòlida. Amb **Casacuberta**, Sant Sadurní de La Roca ha experimentat millores considerables. La més evident: la restauració i condicionament de la casa parroquial. Mossèn Tano és dels que pensa que «actualment hi ha pocs joves que triïn l'opció del sacerdot, perquè l'Església no es mostra prou autèntica com per atraure els joves autèntics».

PERFIL

Gaietà de Casacuberta Franco és natural de Barcelona i té 52 anys. Quan en tenia 26 va ingressar al seminari de la ciutat comtal. Va estudiar Filosofia a Salamanca i Teologia a Lion. Als 33 anys va ser ordenat sacerdot. Ha estat consiliari de la **Juventut Obrera Cristiana (JOC)** a nivell estatal i consiliari, a Catalunya, de l'**Acció Catòlica Obrera (ACO)**. Actualment, representa ambdues associacions a Granollers, on des de fa anys col·labora amb la Parròquia de Sant Esteve, a més d'ésser el delegat de Pastoral Obrera a Barcelona. La Parròquia de Sant Sadurní és la seva primera destinació. L'església, fou creada l'any 1931 i engrandida el 1558. Algunes restes romàniques aparegueren, l'any 1967, en fer-se la restauració actual. La portada és d'època gòtica tardana del segle XVI. El document més antic és el de la consagració d'aquest temple i és datat l'any 932.

Tothom el coneix per mossèn Tano. No li agrada que el tractin de vostè. Tot i que ostenta diferents càrrecs, sempre s'ha estimat més passar desaperebut. Mai no ha volgut sortir a escena. Per tant, la discreció pot considerar-se una de les seves millors qualitats. **Gaietà de Casacuberta** arribà a La Roca fa un any i mig, en uns

Sònia BARTRES

DÉU I LES GUERRES

—«On era Déu quan va esclatar la carnisseria de Ruanda? Ho contestarè amb una altra pregunta: Home blanc pregunta a Déu: Per què el teu silenci davant el fet de Ruanda? Déu respon: Jo he fet el que he pogut. He enviat el meu fill a la terra. Ell ha viscut i ha mort. Ara et tinc a tu perquè facis com ell. Creieu que si seguíssim l'Evangeli, seria possible Ruanda?».

ALBERT TORRENS

LA ROCA
Santa Agnès de Malanyanes

des que, fa un mes, va traslladar-se a la parròquia de Santa Agnès, un nucli de població d'uns 400 habitants.

Mossèn **Albert** es defineix com «un intel·lectual que només s'ha dedicat als llibres». Conversar amb Mossèn **Torrens** és aprendre, perquè realment s'explica com un mestre. El fet de dedicar-se a l'ensenyament, durant molts anys, li ha obert les portes a la relació amb els joves. Per això, una de les màximes satisfaccions que ha tingut és

veure que els seus alumnes han tingut sort a la vida. Mossèn **Albert** considera que «si es complissin els Manaments de Déu, al peu de la lletra, hi hauria un món millor». Diu que «els homes som uns individus que no estem fets. Ens anem fent. Tot no depèn d'un mateix. També compta l'entorn. I Déu va concedir-nos l'oportunitat de modificar-lo. En canvi, els animals s'hi han de sotmetre. Llàstima que moltes vegades, els mortals, no sabem aprofitar aquest do».

PERFIL

Mossèn **Albert Pérez** va néixer a Barcelona fa 60 anys. Va realitzar els estudis eclesíastics al seminari de La Conreria. Als 23 anys va marxar a Roma, per ampliar-los i quan va tornar va ser nomenat Superior d'aquest seminari. Durant molt de temps ha estat consiliari Diocesà dels infants de Barcelona. Ha dedicat tota la seva vida a l'ensenyament. El seu nom és molt recordat a l'Institut Maragall de Barcelona. També va ostentar el càrrec d'inspector de totes les escoles universitàries de la ciutat, així com també va ser professor de la Universitat a distància. La Parròquia de L'Esperit Sant de Barcelona fou la seva primera destinació. Més tard va conduir la de Maria Reina, de la que diu «és la més bonica de tot Barcelona». I fins fa dos anys era sacerdot de la Parròquia de la Mare de Déu del Pilar. Actualment, segueix dient missa al col·legi de les Teresianes.

Dirigir tres parròquies a Barcelona, ser professor i cap d'estudis d'Institut, a més d'inspector de totes les escoles universitàries de la ciutat comtal diu molt sobre la personalitat i tarannà de mossèn **Albert Torrens**. Ell, que sempre ha estat un home de ciutat, envoltat de molta gent, assegura que no ha notat cap canvi

Sònia BARTRES

DÉU I EL MAL

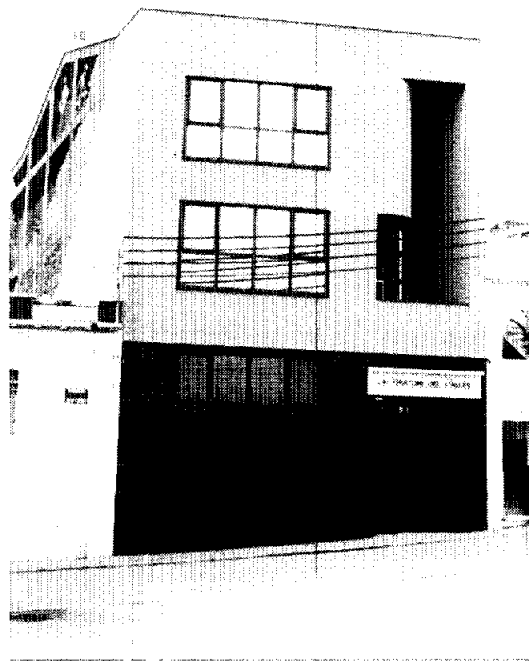
—«Si Déu és amor, per què hi ha tant de mal al món? Hi ha tant de mal perquè hi ha homes dolents. No es tracta de Déu. Ell ha creat quatre milions de persones, perquè ajudin construir un món més feliç, però els homes no han fet res, i llavors es queixen de Déu. Per exemple: crec que els hospitals són molt bons, perquè en ells es troba molt d'amor. Si en certes ocasions Déu permet el mal és perquè a la llarga se'n pot treure molt de profit. Estic d'acord, que hi hagi gent que no tinguin fe, però almenys han de respectar la dels altres».

LABORATORI DEL VALLÈS

D'ASSAIGS I CONTROL DE QUALITAT

El Laboratori
**ACREDITAT AL
VALLÈS ORIENTAL**
per la Generalitat de Catalunya
pel control de qualitat de
l'edificació i els seus materials.

*Desitja a tota la comarca
unes bones Festes de Nadal
i un venturós Any 1995*

Josep Carner, 27 - Tel. 879 33 91 - Fax 879 45 17 - 08400 Granollers

GRAN REVEILLON al

Beba y baile "por todo lo alto"

por **12.500 ptas** + 6% IVA

Incluidos los típicos churros con chocolate
y musica en vivo.

Información al tel. 879 46 14

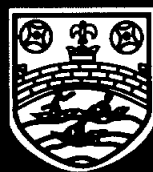
CURS 95 MATRICULA OBERTA

*El gener
comencem
nous cursos*

ACADEMIA PER A TOTES LES EDATS
DURANT TOTA LA SETMANA

CURSOS:

- Generals
- Intensius
- Business and Commercial English
- Pràctiques d'Anglès
- Cursos Individualitzats

CAMBRIDGE
SCHOOL

Plaça Mamel Montanyà, 4, 1a.
Tel. (93) 870 20 01 - Fax 879 51 11
08400 GRANOLLERS

Ctra. de Masnou, 46 - Tel. 879 23 65
Granollers

AGENCIA OFICIAL:

aprila

Vine a veure-la!

Tancat per vacances del 15 al 30 d'agost

RODOLF PUIGDOLLERS

LA ROCA

Santa Maria del Jaire de la Torreta

Maria del Jaire, en honor a la icona que presideix l'altar. Puigdollers, amb el seu caràcter emprenedor, ha sabut voltar-se de gent disposada a treballar per l'església, amb l'objectiu de «*créixer i fer créixer en la fe*». A la parròquia, tothom l'anomena, Rodolf, perquè ell és el primer de mostrar-se com un amic més. La Parròquia és, per a molts, la segona casa.

Cada dia hi ha activitats. Des de la catequesi, l'Escola de Formació, els grups de revisió de

vida, els curssets bíblics, els grups d'ajuda al tercer món, fins les pregàries de joves i les colònies d'estiu.

Ara, ja camina sola i ell orgullós n'és el guia, com també ho és per als alumnes de l'Escola Pia de Granollers, on imparteix classes de Religió.

Està convençut que «*la nostra societat està superant els efectes de la revolució del 68, perquè els joves viuen una aproximació a la realitat i a l'existència religiosa*».

PERFIL

Rodolf Puigdollers i Noblom va néixer a Barcelona, fa 46 anys. Quan en tenia 16 va entrar al noviciat dels Escolapis de Moia. Més tard va prosseguir els estudis de seminarista a Irache (Navarra), Albelda de Iregua (Logroño), Toulouse i Roma. Fou ordenat sacerdot a la Parròquia de Sant Esteve de Granollers a l'edat de 26 anys. Des de 1972 fins al 74 va impartir classes de Religió a l'Escola Pia de la capital del Vallès i del 74 al 82 als Escolapis de Balma, a Barcelona. A partir del 83, es va instal·lar definitivament a Granollers, on segueix practicant la docència, a més de dirigir la comunitat cristiana de la parròquia de Santa Maria del Jaire. Com a església relativament nova, s'ha hagut d'adaptar a la situació que ocupa entre les poblacions de Granollers i La Roca. Aquesta parròquia és elegida per la gent de Somontín per celebrar, amb solennitat, la Festa del Seu Patró.

Des de fa catorze anys, l'escolapi Rodolf Puigdollers condueix la comunitat cristiana de la Torreta, al municipi de la Roca del Vallès. Puigdollers va veure culminat un dels seus somnis el 13 de març del 88, dia en que va inaugurar-se oficialment l'església del barri, batejada amb el nom de Parròquia de Santa

Sònia BARTRÉS

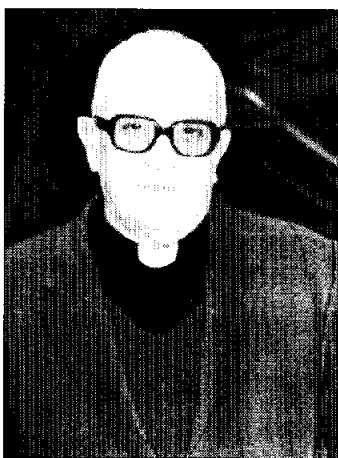
COM ES MANIFESTA DÉU?

—«La gent, en el fons, pensa que Déu ha d'ésser una espècie de demostració matemàtica i no ho és. Déu no és una cosa. Déu és estimació. No hi ha res més evident que Déu ens estima, sobretot si hem conegut la Bíblia, i a través d'ella a Jesucrist. Aquesta pregunta es planteja des d'una òptica d'un Déu llunyà. És un concepte de Déu equivocat. Déu no existeix per fer de policia, sinó per guiar-nos pel camí de la fe».

SANTIAGO ORDÓÑEZ

SANT CELONI

Sant Martí - Sant Cristòfol de Fogars
Sant Llorenç de Vilardell, Montnegre

ideal per practicar el seu hobby preferit: «*estar sol i callar, d'aquesta manera gaudeixes*», tal com ell mateix ens respon, quan volem conèixer les seves aficions, a banda de les obligacions estrictament religioses que comporta la seva professió. Per això, tampoc ha d'estranyar que digui que una persona com ell no

necessita canvis de cap mena. És amant dels bons sermons, i no s'està de dir que, a la societat actual, hi ha moltes coses que no van a l'hora. No dubta en afirmar que una bona part d'aquesta responsabilitat la té la televisió, la qual considera un mitjà ideal per trencar les relacions familiars.

PERFIL

Santiago Ordóñez i Mercader, neix a Barcelona l'1 de juliol del 1921, i va estudiar al Seminari durant 8 anys, del 1942 al 1950, data en què fou ordenat i anà de vicari a Vilassar de Mar. Després va estar tres anys a Barcelona, a la Parròquia de la Verge de la Pau, per desembarcar de rector a Olzinelles i Vallgorguina, entre els anys 1954-1962, tenint d'aquesta manera el primer contacte amb la comarca, tot i que després exercí de rector a Sant Paneràs, a Barcelona, durant dinou anys. L'any 1982 arribà a Sant Celoni, arxiprestat que també es fa càrrec de les parròquies de Sant Llorenç de Vilardell, al Montnegre, i Sant Cristòfol, de Fogars. La seva vida és dedicada exclusivament a la parròquia. La primitiva església de Sant Llorenç de Vilardell, de la qual en té cura, és esmentada l'any 1279. La cornisa formava part de la primitiva portada romànica.

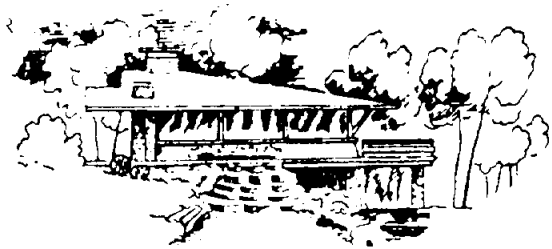
Fa molts anys que es mou per la comarca del Vallès Oriental i, més concretament, pel Baix Montseny.

La tranquil·litat que donen aquests pobles de muntanya, per la natura que els envolta, tot i que Sant Celoni ja és un municipi amb certa envoradura industrial, a Santiago Ordóñez, li és

Jordi PURTÍ

LES TEMPTACIONS DEL MÓN

—«Sincerament, jo penso que no és difícil resistir-se a les temptacions del món. Però perquè això sigui possible hem de ser capaços d'agafar-ho en el sentit de les paraules pronunciades per Sant Pau, qui diu que mai no seràs temptat per damunt de les teves forces. Per això, hem de tenir molt en compte que la Gràcia no falta mai i per tant cal que existeixin els sagraments i les pregàries. Si no es prega i no hi ha vida interior, no som res. És clar que això moltes vegades es fa difícil, perquè la televisió ens bombardeja molt amb el consumisme i sovint evita que es pugui fer més vida familiar d'aquella que s'està fent avui».

RESTAURANTE LA QUARANYA

Autovia de l'Ametlla del Vallès, km. 32

**Navidades abierto.
Hacemos Reveillon**

Fin de Año

Menú 6.800 ptas. + IVA

PLAZAS LIMITADAS

Para más información y reserva de mesas,
llamar al tel. 843 06 02

ASSEGURANCES

VILASECA

**REPRESENTANT DE LES MILLORS
COMPANIES NACIONALS
I ESTRANGERES**

**ASSEGURANCES VILASECA
ÉS GARANTIA I SEGURETAT**

Oficines:

Carrer de V. 16 - Tel. 572 01 40

Particular:

Avda. Vilardabo, 30 - Tel. 568 03 37

MONTMELÓ

**NO DEIXIN D'ASSEGURAR-SE
RECORDIN
ASSEGURANCES VILASECA**

**Bar
Restaurante
Catalonia**

Ctra. de l'Ametlla, 68
Tel. 871 56 54
La Garriga (BCN)

MENÚ ESPECIAL FIN DE AÑO 1994

Crema de Langosta

Salmón ahumado

Jamón de Jabugo

Piña mar y montaña

Mariscada con langosta

Pierna de cabrito al horno

Turnedo de ternera con guarnición

Tarta fin de año

Sorbete de limón

Tarta de Whisky

Vino Rioja tinto, blanco o rosado

Cava brut - Café y licores

Uvas de la suerte y bolsa cotillón

Obsequio sorpresa para las señoras

Baile hasta la madrugada

Precio: 8.850 PTA.

(I.V.A. incluido)

* Los clientes que no deseen el menú, podrán elegir en una carta reducida.

VIU LA MÚSICA

BONES FESTES I FELIÇ 1995

**A PARTIR DEL PROPER
DILLUNS 2 DE GENER**

**JA PODRÀS TASTAR
ELS NOSTRES
ESMORZARS.**

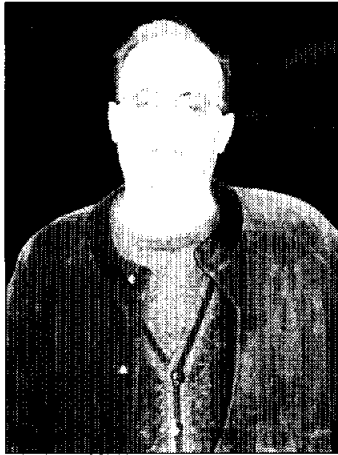
De dilluns a divendres oberts de 8 a 14 h

Avda. Francesc Macià, 137 pral - GRANOLLERS

DÍDAC FAIG

SANTA MARIA DE PALAUTORDERA

Santa Maria i Sant Esteve

Ser rector de parròquies relativament importants, com les de Santa Maria i Sant Esteve de Palautordera, però també de l'ermita del Remei i de Santa Margarida, en ocasions, és un problema per a un rector que, a més a més de dedicar-se a la vida de la parròquia, té altres aficions com la música, la poesia i el jovent. **Dídac Faig**, des que

Jordi PURTÍ

va arribar a aquesta zona del Baix Montseny, no s'ha pogut dedicar a organitzar colònies, a l'escultisme i tampoc a escriure poesia, una de les seves passions. Per això diu que la seva vida, des que és a Palautordera, ha canviat molt. Té publicats tres llibres de poesia, però ara fa temps que no escriu, perquè això vol temps i aquí no es pot dis- treure, tot i que ho desitjaria.

Abans de fer-se càrrec de les Parròquies de Santa Maria i de Sant Esteve, havia estat rector a altres indrets de la comarca, com Bigues i Riells i vicari de tot l'Arxiprestat de Puiggraciós. Es queixa que un capellà sol no pot portar tantes parròquies, però agraeix l'ajuda que rep per part dels seglars. Malgrat les seves preocupacions, Mossèn **Faig** no oblida d'encendre el seu puret.

PERFIL

Dídac Faig i Vinyes va néixer el 17 de novembre de 1935 a Anglès, a la comarca de la Selva. Entrà al Seminari de Girona en plena dictadura i en una època que els seminaris eren plens a vessar.

S'ordenà a Girona l'any 1960, on romangué durant 8 anys, fent de vicari, fins que se n'anà a pobles de muntanya. La seva il·lusió, però, era anar a Capellans d'Immigració.

Per això residí un estiu a França, però, en tornar li comunicaren que la immigració espanyola cap a Europa ja havia minvat i, per tant, ja no calien capellans de l'Estat que anessin a exercir-hi, sobretot a França i Alemanya.

Després, per aprofitar el temps, estudià un curs especial al Centre Diocesà de Pastoral de Catalunya.

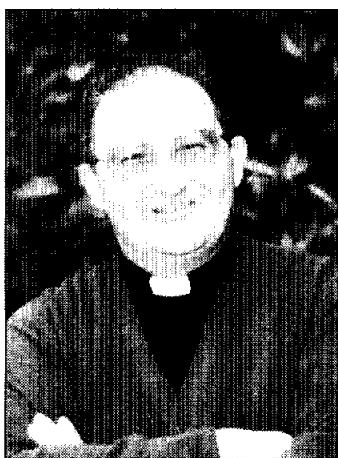
QUÈ M'ESCANALITZA?

—«Sens dubte, avui en els moments actuals, el que més em preocupa és aquest afany pel diner i el "fardar" o l'aparença d'un fals prestigi que molta gent vol demostrar tenir i que en realitat no té. Tot allò que és tenir, posseir, consumir i que dóna una aparença de fals prestigi avui, malauradament, està de moda. En resum, el nostre món paga tribut al déu diner. Un tribut que, en realitat, ens fa víctimes, perquè avui el que surt als mitjans de comunicació i per la televisió principalment, és a base del consumisme. Les persones hem d'aprendre a ser més senzilles i més humils».

ERNEST ZARAGOZA

VALLGORGUINA

Sant Andreu - Sant Esteve d'Olzinelles
Santa Maria de Vilalba Sasserra

És un home actiu que dedica quatre dies a la setmana a la recerca. Té passió per la història i, no endabades, és Acadèmic de la Reial de la Història i col·laborador de la Universitat de Lovaina-la-Neuve. A més, és escriptor d'història i espiritualitat, amb 23 llibres publicats, un d'ells la primera història dels ermitans de

Jordi PURTÍ

Montserrat, i 500 articles en revistes i diccionaris de la seva especialitat. És amés, musicòleg i diplomad en Dret. **Ernest Zaragoza**, ha intervingut a la major part dels arxius eclesiàstics d'Espanya i d'altres a diverses ciutats de l'Orient Mitjà i d'Europa com París, Viena, Praga, Brussel·les, Roma, Lisboa i Ginebra, fruit dels quals són 6 volums de la història dels bene-

dictins espanyols. També ha treballat en el procés de beatificació del **P. Josep Tous i Soler**, fundador de les Caputxines de la Divina Pastora. En qüestions més properes a la comarca, ha rehabilitat l'església i casa rectoral de Vallgorguina i l'església i cementiri d'Olzinelles i ara, treballa en la rehabilitació de la casa rectoral de Vilalba Sasserra.

PERFIL

Ernest Zaragoza i Pascual, neix a Sant Feliu de Guíxols, a la comarca gironina de la Selva. L'any 1944 i de ben petit ja estudià en col·legis religiosos com el Cor de Maria, La Salle i Franciscans.

Estudià Teologia a la facultat de Teologia de Barcelona; ordenat prevere pel Cardenal de Toledo, el 1977 i Doctor en Teologia de l'Espiritualitat per la Facultat del Nord d'Espanya; etapa monàstica, a Silos.

A l'actualitat és Rector de les poblacions baixmontsenyenes de Sant Andreu, de Vallgorguina, Sant Esteve, d'Olzinelles, i Santa Maria, de Vilalba Sasserra.

Ha catalogat els arxius de les seves parròquies, ha potenciat el cant, la catequesi de primera comunió i confirmació i la visita als malats.

COMBREGAR SENSE CONFESSAR

—«Si combregar sense confessar acosta al protestanisme?: Sí, i no. La constatació és certa, però la teologia de principis de segle anava a l'extrem que tot era pecat. L'Església només mana confessar una vegada l'any, si tenim pecats mortals. Si no és així, no hi ha cap obligació de fer-ho. Ara, hi ha molts pecats socials. El Concili de Trento suprimí dos sagraments. L'Església, segons la sensibilitat i les necessitats de cada època, arreplega tot el que és bo i dolent. Jo sóc dels que crec que una persona que no troba resposta a les seves preocupacions en el catolicisme, ha de buscar-les en una altra banda».

PESSEBRE VIVENT DE SANT FOST

*El Primer Pessebre
Vivent del Vallès*

DIES DE REPRESENTACIÓ

18, 25, 26 i 31 de desembre 1994
1, 6, 7 i 8 gener 1995
A les 6 i a les 7 de la tarda

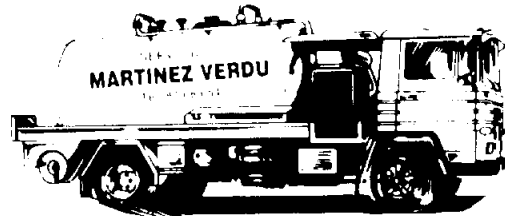
Obsequi de pa torrat, amb all i oli i vi del poble a tots
els assistents abans de les representacions

SERVICIOS MARTÍNEZ-VERDÚ

**DESATASCO Y LIMPIEZA
DE ALCANTARILLADO Y TUBERIAS**
canales, desagües, depósitos, pozos ciegos, cisternas,
fachadas, maquinaria en general, chorro de arena, etc.

**COMUNIDADES DE VECINOS
PARTICULARES**

ASESORAMIENTO GRATUITO

SERVICIO PERMANENTE
- 24 HORAS -

Tel. 870 83 54*

* Festivos y nocturnos el contestador automático les
proporcionará el teléfono de guardia.

**Restaurant
Can Martín**

Tel. de reservas: 846 27 65
Ctra. C-251 de Granollers a Sant Celoni,
km. 8,6 - 08450 L'Arns del Vallès

CENA DE FIN DE AÑO 1994

Aperitivo: Pica-pica y frutas de amor de abugo
Entrante: Consomé a Jerez Pedro X

Primer Plato: Suprema de salmón a cava con gambas de Baños y anejas
de Canil y no parca del Penóces.

Segundo Plato: Espalda de porquillo con patatas al horno, Vino negro Rioja
Postre: Pastel fin de Año, Cava brut, Café y licres.

**BOLSA COTILLÓN Y UVAS DE LA SUERTE.
BARRA LIBRE DE CAVA TODA LA VELADA.
GRAN BAILE HASTA LA MADRUGADA CON EL CONJUNTO NIVEL 2.**
Precio 9.000 ptas. IVA incluido

El precio de Navidad y San Esteban: Gran Buller: 10.000 ptas.
Niños menores de 6 años a 1.000 ptas.

Ag-79

- FEM FOTOS D'OR, LES ÚNIQUES DEL MÓN EN RELLEU
- GRAVACIONS I REPARACIONS DE JOIES AL MOMENT
- INSIGNIES DELS CLUBS DE FUTBOL A 1a DIVISIÓ
EN OR I PLATA
- RELLOTGES PERSONALITZATS D'OR I DE PLATA
- TOT A PREUS IMMILLORABLES

c/ Rec. 2 1r esquerra - Tel. 879 22 25
08400 GRANOLLERS

VINE A DISFRUTAR AL PARC D'ATRACCIONS NADALENC DE GRANOLLERS

Del 3 de desembre al 15 de gener
Instal·lat al Parc Municipal de Torras Villà
(al costat de l'Estació d'Autobusos)

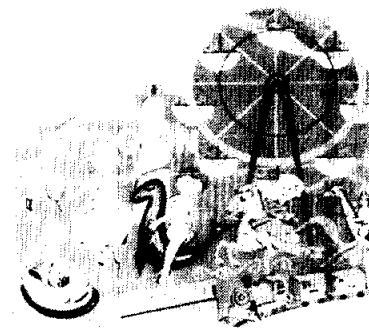

**¡SORTEIG D'UNA MAGNIFICA
«MOUNTAIN BIKE»
ENTRE ELS ASSISTENTS**

Amb el patrocinio de:

AMB AQUEST ANUNCI T'OBSEQUIAREM AMB UN
VIATGE GRATIS
EN QUALSEVOL DE LES ATRACCIONS DEL PARC.

(Valeu de 100 ptas. d'activitats excloent festius)
Amb la col·laboració de REVISTA DEL VALLES

PERE ROIGÉ

VALLROMANES
Sant Vicenç

Vallromanes és un poble com en queden pocs. Pau, tranquil·litat, bellesa, harmonia, són a vessar i, sobretot, com mossèn **Pere** no es cansa de repetir, una parròquia encantadora en tots els sentits. Ell, com tothom, té les seves manies i les seves virtuts. Potser perquè ens toca més a nosaltres, no és massa amic dels periodistes i tampoc de deixar-se retratar. «Ara fa poc he estat a Tailandia amb la meua família i gairebé no han pogut aconseguir que sortís en cap fotografia o en el vídeo. No m'agrada. Retrateu l'església que ella sí que és bonica, no pas jo».

Encara és més reaci a respondre preguntes que considera de tipus dogmàtic. Diu que hi ha, per damunt d'ell, persones més qualificades. Entre les seves virtuts, destaca l'ordre escrupolós que manté amb tot, ordre que encomana a qui tracta amb ell.

José MAS

A la rectoria, al seu despatx, a la cuina... no hi trobareu pas res fora del seu lloc.

L'església de Sant Vicenç és una més de les meravelles del poble. D'origen romànic, documentada el 1183 com a Parròquia, reconstruïda els segles

XVII i XVIII, va ser refeta al bienni 1907-1908, mitjançant una subscripció oberta pel **Cardenal Cassanyes**. Crida l'atenció, al visitant de nou, la seva falsa xemeneia a la façana principal, l'origen i servei dels quals es desconeix.

SER RECTOR DE POBLE

—«Aquesta, la de Vallromanes, és una de les Parròquies més integrades. La gent del poble s'hamornitza totalment amb la gent que ve de fora. Això salta a la vista cada diumenge, quan acabada l'Eucaristia, tothom roman davant l'església una bona estona parlant, convivint. A totes les parròquies on he estat, amb diferents característiques, m'hi he trobat molt bé, i aquí hi ha una gent encantadora. Un capellà de poble és com el metge de capçalera i si hi ha diferència entre una parròquia de poble i la d'una gran ciutat, tot depèn de la forma de ser de cada persona. Els sentiments et juguen, a vegades, alguna mala passada. Amb les autoritats, hi ha un excel·lent clima d'amistat. Per dir un sol exemple, ahir mateix vàrem tenir una reunió els cinc membres del Consistori i jo aquí a la rectoria, compartint els problemes d'una família. Aquí no costa ser rector».

PERFIL

Mossèn **Pere Roigé i Font** va néixer ara fa 66 anys, el 1928, a Barcelona.

El seu pare, farmacèutic de professió, provenia d'una família de terratinents de Ribera d'Ebre i la seva mare era de Barcelona.

Quan comptava només 23 anys, **Pere Roigé** va ser ordenat sacerdot, coincidint amb la celebració a Barcelona, l'any 1951, del Congrés Eucarístic.

La seva primera experiència, com a capellà, va ser a Cardedeu, passant breus temporades a Sant Feliu de Llobregat i a la Parròquia del Carme, a Barcelona.

Fou nomenat rector de Sant Joan Despí, on va passar 11 anys de la seva vida, des de 1960 fins el 1971. Després d'un any de recés, que passà amb la seva família, ara fa un parell d'anys, li fou encomanada la Parròquia de Sant Vicenç de Vallromanes, la seva actual destinació».

JOAN SERRADELL

VILANOVA DEL VALLÈS
Sant Esteve de Santa Quitèria

Vilanova del Vallès, el municipi més jove del Vallès Oriental, compta, en contraposició, amb una de les esglésies més antigues, documentada el 1006, reconstruïda el 1645 i més coneguda actualment com a Santuari de Santa Quitèria, que no pas com a Parròquia de Sant Esteve. El fet que es trobi allunyada del centre

José MAS

urbà, fa que la més important activitat religiosa del municipi es porti a terme a la capella de Montserrat i Santa Quitèria o Sant Esteve sigui més un lloc de pelegrinatge. Cada dia celebra l'Eucaristia a la residència d'avis de Ntra. Sra. de la Salut, també, per variar, coneguda al poble

popularment com les Roquetes. Les seves grans afeccions han estat la muntanya i la música i del poble, com a qualitat, diu que són gent de tarannà pacífic i no conflictiu i el seu defecte, que no són gaire practicants, sense que això obsti que deixin de ser excel·lents persones.

PER QUÈ HI HA TANTES RELIGIONS?

—«El Papa Joan Pau II ho explica molt bé al seu llibre *Traspasant el llindar de l'esperança*, però jo diria que això demostra primer que l'home és un ser religiós que cerca Déu, ja que per Ell ha estat creat i cap a Ell, encara que no ho sàpiga, es dirigeix, atenant una idea de Sant Agustí. Hi ha molts camins que poden acostar-hi amb bona fe i sinceritat, amb més o menys marrades. I això han fet els homes fins abans de la vinguda de Crist. Aquest ens ha desvelat el misteri de Déu i ens ha indicat el camí més directe i segur per acostar-nos-hi. Pel que fa a la quantitat de sectes que pul·lulen als nostres dies, moltes són només fruit de persones sense escrúpols que miren d'aprofitar-se de la credulitat d'alguna gent per al seu benefici propi i usant moltes vegades pràctiques d'extorsió psíquica, rentats de cervell. Per tant, són casos especials, els quals no podríem dir que són pròpiament religions».

PERFIL

Mossèn **Joan Serradell i Aguilar** va néixer, ara fa 72 anys, el 1922, a Barcelona, on el seu pare tenia una petita indústria i la seva mare es dedicava a les tasques de la casa. Un cop acabat el servei militar i amb el títol de batxiller universitari, **Joan Serradell** va estudiar al Seminari de Barcelona, on va ser ordenat prevere l'any 1953, ara fa quatre dècades.

Ha estat vicari de les parròquies de de Sant Joan M. Vianney i de la Mare de Déu dels Dolors, a Barcelona i més tard, nomenat Rector de la parròquia de Vila-Rodona, a Tarragona, on passà 13 anys.

De tornada a Barcelona, regeix durant 7, la Parròquia de Sant Jaume, de Badalona i des del 1967, és el rector de Vilanova, feina compaginada durant 12 anys amb la veïna de Vallromanes.

SITJES DISSENY

DISSENY GRÀFIC
IL·LUSTRACIÓ
FOTOCOMPOSICIÓ
ART FINAL

Sitjes

PUBLICITAT

Oficines: C/ Josep Umbert, 25 - 27
Tel. 870 65 33 Fax. 870 65 34
Estudi: C/ Josep Umbert, 30, 1er B
Tel. 870 64 17
08400 GRANOLLERS

Vostè pot aconseguir un estalvi fiscal

Des del

10%

fins al

56%

Tenim solucions a la mida de cadascú

No tothom té les mateixes necessitats a l'hora d'estalviar-se impostos. Fins i tot, a vegades, no sabem gairebé si podríem estalviar-nos-en més. Per això,

a "la Caixa" tenim solucions a la mida de cadascú. També per a vostè. Passi per qualsevol oficina de "la Caixa".

Vostè pot aconseguir un estalvi fiscal del 10% al 56%.

De Granollers a Mollet hay 3.000 m2.

3.000 m2 de diferencia para ofrecerle el mejor servicio Renault. Por eso, Automóviles Pruna trasladará su exposición de la calle ALFONSO IV de Granollers a una concesión mucho más grande que abrirá sus instalaciones el próximo mes de marzo en Mollet: PRUNA MOLLET. En esta nueva concesión le ofreceremos los servicios más completos y la mejor atención personalizada, cualidades que desde siempre han caracterizado a Automóviles Pruna. Le esperamos.

Automóviles PRUNA

Ctra. Barcelona-Puigcerdà, km. 25
Telèfon 849 03 00 • 08400 Granollers

RENAULT